

תשורה

משמחת הנישואין של

משה ורבקה

גורארי'

ו' אדר ה'תשפ"א

תשורה

משמחת הנישואין של

משה ורבקה

גורארי'

ו' אדר ה'תשפ"א

ב"ה.

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן הת' הרב משה שי' וב"ג הכלה המהוללה מ' רבקה תי'.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה, ידידינו ומכירינו אשר הואילו לשמוח אתנו יחדיו ולברך את הזוג יחיו, ואותנו כולנו, בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. כמנהג אנ"ש בזמן האחרון - מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של הרבי והרבנית - הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה.

*

התשורה כוללת:

(א) שער המשפחה:

בו יבואו מכתבים, מענות, תמונות, ר"ד מחלוקת דולרים ועוד - הקשורים למשפחות החתן והכלה שיחיו.

(ב) שער מענות קודש:

בו יבואו מענות קודש בתאריך ז' אדר או שייכים לתוכן ז' אדר (שהחתונה הרי חלה באור לז' אדר).

(ג) שער כתבי יד קודש:

בו יבואו כתי"ק הקשורים ליום ז' אדר.

*

ויהי רצון, שתיכף ומיד "ישמע... קול ששון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נזכה זעהן זיך מיטן רבין דא למטה אין א גוף ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו", תיכף ומיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משפחת גאנזבורג

משפחת גורארי'

י אדר ה'תשפ"א
ברוקלין, ניו.

שער המשפחה

הרבי בקבלת פנים ובסידור קידושין בחתונת זקניו של הורי החתן
הרה"ח ר' משה וזוג' יוכבד מרים רובין ע"ה, א' אלול תש"ז

מבואות מתוך ספרי-מחברות "ניצוצי אור" (להר"א ווינגארטען)
שטרם ראו אור, ובהם מוזכר אימרות מאבי זקנו של החתן, הרה"ח ר'
משה רובין ע"ה ממאנטריאל (שהחתן שי' נקרא על שמו)¹

בניצוצי אור ח"ב (תש"ו) אות שע (שבת נחמו):

שמעתי מר' משה רובין ששמע טעם אחד מה שהמגיד נעשה חסיד של הבעש"ט:
פעם נסע עם הבעש"ט, ועברו דרך יער; והיו צריכים להתפלל מנחה, וירד הבעש"ט
מהעגלה לחפש אחר מים ליטול. הה"מ חכה זמן רב וראה שהבעש"ט לא חזר, וירד
מהעגלה לחפשו. חיפש זמן רב, ומצא את הבעש"ט שוכב בפישוט ידים ורגלים,
וקורא: אם אין לי מים עבור תפלת מנחה, למה לי חיים. הרב המגיד נתפעל מזה
שאפילו על דקדוק קל של דברי סופרים הוא מוסר נפשו.

שם אות שפג (חמשה עשר באב):

שמעתי ממשוה רובין ששמע מר' יצחק מתמיד שאמר שאחד הטעמים שנתקרב
ר' הלל לחב"ד היה שלמד עם עוד אחד את ספר התניא בלי שער בלאט (וואס מ'האט
אפגעריסען מפני המתנגדים), ומקודם שלמדו את התניא חשבו שהם צדיקים גמורים
ואחרי הלימוד ראו שאפילו בינונים אינם. ואמר בלשון רוסיא: צדיק, הלואי בינוני.
אחרי פטירת אדמו"ר הזקן כאשר חפץ לנסוע לאדמו"ר האמצעי והוא היה חסיד
טשערנאביל, והלך לר' מרדכי לשאול רשות ואמר לו ר' מרדכי שאינו נותן רשות ואם
יסע בלי רשות וועסט זיך איבערדרייען מיט'ן פופיק אויף אויבן (כבר מינן ר"ל). על
הדרך האט זיך איבערגעקערט די פוהר אבל לא אירע לו מאומה. כאשר בא לאדמו"ר
האמצעי אמר לו: מיט דעם ביסטו אפגעקומען.²

[תש"ז]

יום ג' פ' בשלח ז' שבט שמעתי ממשוה רובין, א) ששמע מר' איטשע מתמיד פעם
האט ר' איטשע מתמיד ארומגערעדט אודות גדלות תלמידי הה"מ (מקודם אמר: ידוע
הפתגם על הבעל יסוד ושרש העבודה, השאגת ארי' ור' ישעי' זוכאוויטשער, אז דריי

1) התודה נתונה להרב י"צ שי' קעלער. גם רוב ההערות שבשוה"ג כאן, הם ממנו.

2) ראה גם לקוטי סיפורים ע' רצו אות ו. לשמע און [הוצאה ראשונה ע' 194; הוצאה חדשה ע' ר'
אות ב. מגדל עז ע' רלו-רלו אות קצו (מהרה"ח רד"ז מיקטריניסלאוו).

האבען אליין דעם וועג געפונען) וסיפר שהבעל יסוד ושורש העבודה בא להמגיד שיקבלו לתלמיד ואמר לו המגיד: "דו ביסט אן עולה תמימה, פון דיין דרך וועסטו אראפ פאלען און צו מיין דרך וועסטו ניט צוקומען, פאהר אהיים!". בספרו מובא קבלה וחסידות (ואמר שיש ווארט מהחפץ חיים בשם הגאון שלא תעשה איז ניט שיהי' לו ספק אם מקיים אם לא, אלא בבירור לא, ווייל אז מ' רייבט זיך וועט מ' אפגעריבען).

אמר ר' איטשע מתמיד: דער בעל יסוד ושרש העבודה האט זיך געריבען ארום חסידים ויש בספרו קבלה וחסידות (ע"ז אודות גדלות התלמידים דהמגיד סיפר ר' איטשע מתמיד המעשה מה שמובא בבית רבי, אודות ג' שלא הי' תלמידיו ושאלו מה המעלה וואס אברהם אבינו האט געבראכט יצחק'ן צו דער עקידה כו')

על ר' ישעי' הנ"ל סיפרו כמה ספורים אודות צדקתו, הי' פתגם בעירו (על לשון חסידים) אז ר' ישעי' געהט אויף די פעלדער וואקסט גוטע תבואה. ער איז געווען אן ארענדאר, פלעגען די מענשען נעמען די בהמות זיינען און פיהרען אויף זייערע פעלדער האט ער דאך געמוזט לויפען צוליב גזל, איז ער געגאנגען אויף זייערע שדות. פעם הפריצים באו יחד, וסיפר הפריץ של ר' ישעי' אז זיין ארענדאר (זיין מאשקע) איז א גרויסע צדיק, און ער קען זיך וועטטען אויף זיין גאנצען פארמעגען, אז אויב ר' ישעי' וואלט געפונען א בייטעל מיט געלד אום שבת וואלט ער ניט אויפגעהויבען ונעשה הגעוועט. עס איז געקומען שבת, אויפן וועג פון הויז ביז'ן שוהל האבען זיי אוועקגעלייגט א בייטעל געלד (אפפען) האבען זיך פארשעקט, ר' ישעי' גייט, האט ער זיך אפגעשטעלט, דאס אליין האט שוין געמאכט דעם פריץ ניט גוט, ר' ישעי' שטייט און שטייט, פלוצלינג נעמט דער פריץ דעם רעוואלווער און וויל שיסען, אין דעם סעקונדע איז ר' ישעי' אוועקגעגאנגען. אויף מארגענס טרעפט איהם דער פריץ, און האט אים געזאגט: דו האסט געהאט גרויס מזל (אז צום סוף האסטו באשלאסען ניט צו נעמן דעם בייטעל מיט די געלד, ווען ניט (וואס ער האלט זיך איין, נאר ער וואלט גענומען די געלט) וואלט ער שוין געשטארבען. וסיפר לו ר' ישעי' כאשר הלך וראה, חשב מסתמא האט דער אויבעשטער מיך מזכה געווען מיט דעם, אח"כ חשב: אויב דער אויבעשטער האט געוואלט מזכה זיין האט ער דאך געקענט דאס טהון זונטאג, מאנטאג וכו', אלא...

* * *

יום א' פ' בהעלותך תש"ז

היה קצת התוועדות לרגלי מענדל פעלדמאן שיחיה, לחזרתו צלחה לעירו³.
 [...] משה רובין סיפר⁴ פעם באו שלוחים מעיר א' להצ'צ' שחפצים רב, א' להם הצ'צ' שילכו לזה ויאמרו לו שיהי' רב, הלכו א' להם, שחפץ להיות רב אבל אינו פקח על כן א"א לו להיות רב, בא לחזרה להצ'צ' א"ל הצ'צ' ער זאלל ווערען א רב און ער וועט (ווערע) מאכען בעססער ווי אן אנדערער א קלוגער, נעשה רב, אחר שבוע באה טענה של מודה במקצת, א"ל הרב, שיצרך לישבע, אמר האיש ער שווערט שוין, א"ל הרב חכה אין הדבר נקל כל כך מקודם נלמוד הגמרא והתחיל ללמוד עמו תנא ר' חייא ושאל את האיש אפשר תוכל לאמר לי מדוע או' הגמ' כמה פעמים הל' האי, האי... האיש שהי' לא למדן אמר שאינו יודע א"ל הרב אפשר לך, אדם מורכב מנשמה וגוף, שניהם רחוקים מן הקצה אל הקצה, כאשר באים יחד כל א' חפץ שלו וזה פי' הגמרא והאי בכלי' בעי לכפרי', הגוף חפץ לכפור בכל ענין של הנשמה ופעלת' והאי' דלא אכפרי' משום דאין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, משום שידוע שנשמה בקרבו ע"כ א"א לכפור לי' בכלי', והאי בכלי' בעי דלודי ליה הנשמה חפצה רק לעבוד השי"ת, והאי דלא אודי אישתמוטי קא משתמיט משום הגוף משתמט... כאשר גמר ללמוד באופן זה, אמר האיש רבי איך האב די גאנצע געלט...

ע"ז סיפר רש"ל ששמע אופן זה על ר' זלמן זעזמער כאשר בא א' עם דין תורה הי' מכחה לו עד אחר תפלתו, כי מזה ששמע איך ר"ז מתפלל נעשה לבו נשבר קצת, ואחר התפלה למד עמו הגמ' הנ"ל באופן הנ"ל.

* * *

[בלי תאריך]

שמעתי ממשה רובין – על הדיבור אודות ר' אהרן שטאראשעליער שאמר אדה"ז הלואי שלא יתפרדו (המעשה בבית רבי) סיפר:

הרשב"ץ כידוע הי' לומד עם אדמו"ר נ"ע, ובעת אשר נעשה אדמו"ר נ"ע רבי, הי' בטל לפני אדמו"ר נ"ע כעבדא קמי' מרי'; ושאלוהו איך (הלא) קודם למד עם אדמו"ר... וסיפר שר' פנחס רייזעס אמר ע"ז שאמר [ר' אהרן] שטאראשעליער בעת

(3) הכוונה לעיר באלטימאר.

(4) להעיר, שכמה מבני משפחתו של ר' משה שמעו סיפור זה ממנו ג"כ במשך השנים.

שאדמו"ר האמצעי נעשה רבי: מיר זיינען דאך צוזאמען געוועזען! על זה אמר ר' פנחס משל: פעם הי' ביצים של אווזים צו "רויסטען" ולא הי' אווז האט מען געלייגט אונטער א האהן, די האהן האט געברוהט ונעשו אווזים; פעם, הלכו האווזים במים ושחו, און די היהן האט ניט געקאנט, האט די היהן געשריען "איך האב זיי געבראטען און איצטער שווימען זיי און איך ניט" האבען די גענולעך געשריען "דוא נארישע היהן מיר זיינען דאך פון גאר אן אנדער זרע", ואמר ר' פנחס: דאס איז צארסקע זרע.

ועל זה סיפר לי ר' משה: שאמר אד"ש (כבר רשמתי לעיל) שהרגשה אין קו און רשימו האט מען אוועקגעגעבען צוא צארסקע פאמיליע, הבנה צוא אלעמען.

מענה שקיבל הרה"ח צבי זאב שי' זקלס - סב החתן - בשנת תש"ל
בקשר להצעות שידוכין (עפ"י זכרון; ובתוספת פענוח הר"ת):

לכל לראש ועיקר תפיסת מקום שתהא המדוברת יראת שמים ומתנהגת
ע"פ [=על פי] תו"מ [=תורה ומצוות] יום יומית

הערות סב החתן שי':

לכל: אולי כתב (בתחילת המענה) תיבות אלו כשורה בפ"ע: בנוגע לשידוך [ואז השאר בשורה
שלאחריו]: לכל..

שתהא: אולי כתב: שתהי'

יראת: אולי כתב: ירא

בקשר לסב-סבו של החתן, הרה"ח ר' ירוחם פישל אוורוטשק ע"ה

הרב אוורוטשק הי' מחסידי חב"ד בחרסון
שבאוקריינא. הגיע בשנת תרפ"א לקהילת מאנטריאל
ושימש בה כשו"ב, ומסר שיעורים קבועים בנגלה בקהילת
ישורון בעיר.

הי' מקושר לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ולכ"ק אדמו"ר
נשיא דורנו. נפטר בי"א טבת ה'תשט"ו.

בכור בניו הי' הר' אברהם נח ז"ל (שאר ב"ב על הסדר
אחריו: ר' יצחק, ר' יהודה ליב שיחי', מרת הינדא - אמו
של סב החתן שי'). הר' אברהם נח שימש במשך כמה
שנים כנשיא הסתדרות הרבנים דארה"ב. עמד בקשר רצוף
עם הרבי כפי שמעידים מכתבים הממוענים אל אביו ועוד
(ופורסמו בתשורה זקלס י"ב מנחם אב תשנ"ח), וכפי
שהעיד חתנו של הר' אברהם נח, הרב ראובן בארט ע"ה,
שבמשך תקופת כהונתו כנשיא בארגון הנ"ל, הי' נכנס
בחשאי בכל יום חמישי ליחידות אצל הרבי.

מכתב הרבי להרב אוורוטשק, שהי' חברו של אבי-זקנו של החתן (מצד אמו) הרה"ח ר' משה רובין במלאכת השו"ב במאנטריאל (לימים, נעשה מחותנו של ר' משה כשנישאה בתו להרב צבי זאב זקלס שי' - סב החתן - נכדו של הר' ירוחם פישל). במכתבו מציין הרבי בין היתר לפ"ש שקיבל מאבי זקנו של החתן שי' על אודות מצב בריאות אשתו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Office Address:
Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

בי"ה,
י"ג ניסן ה'תש"א
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח ווי"ח אי"א נר"ב וכו'
מהו"ר ירוחם פישל סי' סר"ב

שלום וכרבה:

בעתו קבלתי מכתבו וגם סאלתי על ידי הטלפון על דבר מצב בריאות זוג' תי', והיום קבלתי פ"ש על ידי הרה"ח ווי"ח אי"א נר"ב וכו' מהו"ר פסה סי' רובין סר"ב, אשר מסר לי שזוג' עדין חלושה.

מקשתו כשהייתי בערי"ה וגם שלטום על האהל הזכרתי את זוג' תי' לפשוואה קרובה, ובטח שצדיקא דאתפטר, דאטכח בהאי עלפא יתיר מכהי"ה, יעורר רחמי' עלי' להחליטה ולהחזיקה שתחזור לאיתנה בקרוב, וכת"ר סי' יבשר בשורות טובות בזה. הנני מסגיר פה את הקונטרס לחג הפסח שזה עתה הו"ל. בהזדמנות זו אסאל לשלום בניו סי' ובטח עומד בקיסור מכתבים עמהם ומעוררם מזמן לזמן שיטמטמו בהשפעתם על סביבתם להפיץ תורה ומצוה ביראת שמים, וכמשי"כ ויצונו הי"א לעסות את כל החוקים האלה ליראה את הי"א (ועייג"כ העתק ממכתב כללי הסייך לקונטרס, המוסג"פ)

מברכת חג כסר וספ"ה

ראיון עם הרה"ח ר' נתן שי' גורארי' - סב החתן,

ב"כפר הב"ד גל' 1896 (כ"ט שבט תשפ"א)

השיחה
המתפרסמת

JEM | 121460

הרב גוראריה זוכה לקבל קונטרס מידו הק' של הרבי

בעמודים הבאים, שאותה קיימו השבוע עם השליח של הרבי לבופול, הרב נתן גורארי' שליט"א, אינה עוד ראיון שגרת. זוהי התועלת הסיידית חיה ומעוררת, המניסה אותנו לעולם מולא של שלוחות, התקשרות ומסירות לרבי ולדרישותיו מעימנו, מלה אין ספור הדרכות ודבורות קודש שאמר הרבי ב'יחידות' וכתב במענות קודש, מעניקה חוויה קסומה של בניסה לתוך החיים במציאת הרבי בשנות השיא הראשונות ומלמדת על בנין מפעל השליחות של הרבי מראשיתו, על רוח ההתמסרות לתפקיד דורנו שהחזיר הרבי בחסידים ועל אופי עבודת השליחות שהתורה הרב. הרב נתן גורארי' נולד לתוך חיים בצל הרבי. אבי, הרב שניאור זלמן גורארי' ע"ה, היה חסיד ומקושר לרבי, שזכה לקירוב מיוחד ופעל ונטל חלק בראש במפעלות ועניינים רבים למען מילוי רצונו הק'.

משך, כבר בתור ילד קט, החל מראשית נישואו של הרבי, גדל הרב גורארי' באוויר הטהור והקדוש של 770, זכה להשתתף בהתועדות של הרבי, להיכנס ל'יחידות', להביט על התנועת קדשו של הרבי, לשמוע את דבריו ולהתקשר אליו.

"אני זוכר אפילו את שבת יו"ד שבט תשי"ג, הוא מספר: "יחינו אז ילד קט, אבל הגעתי ל-770 עם אמי ואחותי. אני זוכר שראיתי חסידים עומדים, ראשם שנון על ידם לגוד הקיר והם ממרדים בבכי. המחזה הזה לא יישכח ממני כשהלכתי לאחר מכן לביתו סיפורי לאמי מה ראתי, מה אירע.

"את מלך השנה הראשונה שלאחר הסתלקות הרבי הקודם, אני זוכר ממבטי כילד קטן, אך המחזות שמרמים בראש הלב.

"אני זוכר כיצד הרבי עלה לתורה במהלך השנים הראשונות וכמעט מדי שבת בכה בעת קריאת ההפטרה.

"באותה השבת, אולי כשהייתי בן ארבע,

"הרבי שאל אותי אם אני יודע את התשובות לארבע הקושיות. השבתי בחיוב, והרבי שאל: אם אתה יודע את התשובות, מדוע אתה צריך לשאול את השאלות...?"

הם נשאו אותי, הכניסו אותי ל'זאג' הקטן שבו החקיימם התועדות של הרבי, והושיבו אותי ממש ליד הרבי. התברר שהרבי אמר שיש לי כאן ילד מתחת לגיל חמש - שיבוא לומר 'לחיים'.

"נצטו לי 'לחיים', ומכיוון שאני נכדו של האדמו"ר מקופיטשיץ (האדמו"ר רבי אברהם יהושע העשיל מקופיטשיץ, שהיה חותנו של הרב שניאור זלמן גורארי' ע"ה), ושם נהוג שנותנים לאדמו"ר די כאשר אמרים 'לחיים', הושתתי לרבי את ידי. אני זוכר את הרבי כאילו אירע היום; הרבי חיך כל כך, והקהל כולו צחק... כולם הבינו מהיכן מגיעה ההתנה הזאת.

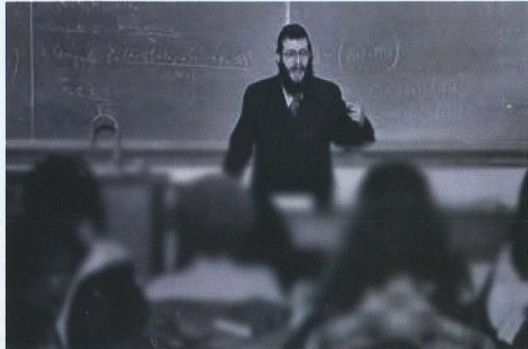
"לאחר מכן, בבית, הבחיר לי אבי שכאן לא נותנים לרבי את היה טוב, לא אעשה כך עוד... בשבת הבאה יצא הרבי מהתפילה ותנוו בראשו הק' לאנשים באמירת 'גוט שבת'. כשראה אותי, הושיט לי את ידו הק' כדי לומר 'גוט שבת', כפי שנהוג בקופיטשיץ... אך אני כבר שמעתי שלא עושים כך ולא הושתתי את היד...

"שמורים בזיכרוני עוד הרבה זיכרונות קטנים מאותן שנים. פעם, בערב פסח, נכנסתי לקבל

שיחקתי פעם בחצר 770, בחצר שבקדמת חדרו של הרבי, ולפתע הגיעו בריצה שני בחורים ושאלו בן כמה אני, אם עדיין אני בן חמש. השבתי בחיוב,

הרב גוראריה בשנות ילדותו

הרב גוראריה מעביר 'קורס' ביהדות באוניברסיטת בופולו

בתעודות הסתיות

הרב גוראריה בשנות בהרותו

"עמדתי במבוא הכניסה והרבי אמר לי: 'הרי עכשיו נעשית בר מצווה, לך בריצה לשאוב חיים שלנו'. הרבי חינך אותי לרוץ להידור מצווה..."

מצה מידו הק' של הרבי, והרבי עצר אותי ושאל אם אני יודע את ארבע הקשיות. השבתי בחיוב, והרבי שאל: 'אולי אתה יודע את התשובות?' גם על כך עניתי בחיוב, והרבי שאל: 'אם אתה יודע את התשובות, מדוע אתה צורך לשאול את השאלות?... אמרתי שזו 'מצווה לספר'...

'בהודמנות אחרת, הגעתי לקבל עונת 'לעקאח' מהרבי בערב יום כיפור. הרבי הביט עליי כמצפה שאומר משהו, וחוכה שאומר שאני מבקש 'לעקאח' (כנהוג). אמרתי שאני מבקש 'לעקאח', והרבי שאל: 'מ'ן ווענעמ'ן? [ממין]. אמרתי: 'מ'ן רבי'ן [מהרבי]. והרבי נתן את ה'לעקאח'...

"מאחר יותר, כחודש לאחר בר המצווה שלי, יצא הרבי בערב פסח לשאוב מים שלנו ממעמד זה, של שאיבת מים שלנו, היה מחזה מיוחד ונורא. כל הבורים עומדים ומנגנים 'אלי אתה', והרבי יוצא ושואב את המים ברצינות רבה. באותה שנה, כשחזר הרבי 770' לאחר שאיבת המים, עמדתי במבוא הכניסה והרבי אמר לי: 'דו ביסט דאך ערשט געווארן בר מצווה, גיי לויך נעמען מים שלנו' [הרי אתה כבר נעשית בר מצווה, לך בריצה לשאוב מים שלנו].

"הרבי חינך אותי לרוץ להידור מצווה... אני רץ, כדברי הרבי, ונגש אל מכל המים שלידי ניצב הרב מרדכי מענטליק כחייל. הרב מענטליק הסתכל עליי כאילו נפלתי מהלגנה, יד קטן מגיע לקחת 'מים שלנו'. אך ברונג שאמרתי שהרבי הורה לקחת 'מים שלנו' – אפשר לי'.

'עד חצי המלכות'

אנו עומדים בפתחו של חודש אדר, ולרב גוראריה קשר מיוחד לחודש הזה. הוא נולד ביום 'שושן פורים', וכבר כילד זכה מדי שנה להיכנס עם אביו ל'יחידות' לרגל יום הולדתו. בשל כך זכה במהלך השנים לחוויות אישיות מיוחדות בימי הפורים במחיצת הרבי.

"כשנכנסתי ל'יחידות' ביום הולדתי העשירי, הוא מספר, 'רצה הרבי לדעת אם הייתי בהתועדות של פורים ואמרתי 'לחיים', אבל אמרתי לרבי שחייתי ב'טיש' אצל הסבא, האדמו"ר מקופיטשניץ. הרבי רצה להבין מדוע לא הגעתי לומר 'לחיים', ובמילים אחרות העביר לי את המסר: מקומך הוא כאן."

"מאז אותה שנה חיפש אותי הרבי בכל התועדות של פורים ואמר לי לומר 'לחיים'. 'באחת השנים דיבר ר' זלמן דובמן ע"ה דיבורים שונים אל הרבי במהלך התועדות פורים, ומשהו אמר שלתן - לי - יש יום הולדת. הרבי אמר: 'נתן, עד חצי המלכות וינתן לך', ואמר לי לומר לחיים". התועדות פורים עם הרבי ידועות בשמחה היתרה והמיוחדת ששרתה בהן, ו'בגילויים' הנדירים שהתגלו בהן. 'אני זוכר כילד צעיר ניצד בתחילת אחת מהתועדות פורים הרים הרבי מעלה את שוליו הקדמיים של כובעי (המכונים במחוזותינו 'קנייטש'), במחית 'נהפך הוא', וישב כך לאורך כל התועדות. בהתועדות הידועה של פורים תשח"י הרבי שחקר בכובעים של אנשים מסוימים

עם אביו, החסיד הרב שניאור זלמן גוראריה ע"ה

ניגש למקום שבו עמד הגביע שלו ומוג לי 'לחיים'. אמרתי לרבי שהנני היום הוא יום ההולדת שלך, והרבי בירך אותי..."

להיות בשמחה

לאורך השנים זכה הרב גורארי לקבל מרבי, ב'יחידות' ובמענות קודש, עידוד והדרכה בעניין חיזוק בשמחה, ואנו זוכים שהוא יחלוק אתם עם הקוראים.

"באחת מהתועדויות פורים הרים הרבי מעלה את שוליו הקדמיים של כובעו (המכונים במחזותינו 'קנייטש'), בבחינת 'נהפוך הוא', וישב כך לאורך כל ההתועדויות"

"בשנות חברותי, כל אחד, כל בחור יכול היה לכתוב לרבי את כל אשר על ליבו, את כל מה שמציק לו, והרבי 'תתקן' עם כולם, ענה והוריד את האב הרבי ענה לך ועדיין הציק לך משהו, יכולת להמשיך ולשאלו, והרבי ענה. והרבי עמד בקשר עם כל בחור שרק רצה בכך.

"אפילו כאשר נכנסתי ל'יחידות', ובשל ההתרגשות והיראה הגדולה ששררו בעת 'יחידות' לא זכרתי לאחר מכן בכירור את כל מה שאמר הרבי, כתבתי על פתק את מה שזכרתי, הכנסתי אל הרבי, והרבי הוסיף בכתב יד קודשו את אשר החסרת.

"הרבי נהג עם כל בחור ועם כל ילד כמו אבא ממש. אני מדגיש את זה כדי שהקוראים ידעו שביכולתם לכתוב לרבי על כל דבר, בלי מחסומים, והרבי מלווה כל אחד.

"כשנכנסת אל הרבי, זה היה באימה ובריאה. הרבי עצמו היה רציני מאד, פעם נכנסתי ל'יחידות' בחודש אדר, כמה מיסם לפני יום ההולדת, ועם כניסתי אמר לי הרבי: 'גוט אָווענט' ו' נתן' (גרם טוב ר' נתן). הרבי המשיך: 'זו ווייסט דאך מסתמא וואָס מייטיש אין גמרא: 'משנכנס אדר מרבים בשמחה'. טוטט דאָס? (הרי מסתמא אתה יודע את מה שאמר בגמרא: 'משנכנס אדר מרבים בשמחה. אתה עושה זאת?...)'

"ב'יחידות' לפני חתונתי כתבתי לרבי שאני מבקש לדעת מה עליי לעשות לשם תשובה. הרבי ממש חייד בקול ואמר: 'זיין בעטעסט תשובה וועט זיין אָז דו וועסט זיין בשמחה. אָזוי ווי דאָס איז היפך דזין טבע, ממילא דאָס איז דזין תשובה!' (ה'תשובה' המעולה שלך היא שתהיה בשמחה. מכיוון שזה היפך הטבע שלך, וזהו ה'תשובה' שלך).

"כאמרה הרבי חייד בקול כשאמר את הדברים. מישוהו נכנס פעם ל'יחידות' אל הרבי המה"ש והרבי חייד. כשראה שהרבי מחייך, חייד גם הוא. אמר לו הרבי המה"ש: 'פעטאט, אני מחייך כדי להמתיק דינים עליך, אולם מדוע אתה מחייך?...'

"פעם כתבתי לרבי פתק, שעסק בעניינים שהציקו לי וגרמו חוסר שמחה. הרבי ענה לי עליו ביום ל"ג בעומר עצמו, בפתק שבראשו כתב: 'ל"ג בעומר', בהדגשה כמולה. הרבי כתב: 'איאת בוהר מרשת תצוה דב קפ, בדי, והעתיק את כל הלשון מחזורי: 'דָּוָה דָּבָר נֶשׁ מִשְׁחָ לְבַיַּת חָדָה אֲחֵרָא עֲלָא. הֵי נְמִי חַאי עֲלָמָא תְּמָאָה, כְּוֹנָא דְאַיְהִי אֲתַעֲשֶׂרְתָּ, הָכִי אֲמַשְׁחִי מְלַעֲיָא.'

"פירוש הדברים הוא שכשיהרתי מצוי בשמחה פה למטה, הוא ממשיך על עצמו

ומשך אותם מטה קצת. באותה התועדויות גם קרא הרבי לאנשים מסוימים ואמר בטייטום כמו 'הוא מוואו שהעניבה שלו תהיה בדיק במקום... הרבי אף דיבר לאנשים מסוימים ועודר אותם לשלול את ילדיהם למסודות ליובאוויטש. בהתועדויות זו הכל היה טון אחר לחלוטין, 'פורים דיק'."

התועדויות פורים שש"ו הייתה מיוחדת במינה, אפילו ביחס לשמחה ו'רגיליים' המיוחדים להתועדויות פורים. לקראת תום ההתועדויות הכריז הרבי כי 'כל הפגש יד נותנים לי ובידו הק' אוזו בקבוק 'לחיים'. אין לאתאר את ההמולה והדחפיות שהשתררו ב70' למן אותו רגע. איש לא רצה להחמיץ את עת הרצון הנדירה, החסידיים והמשיכו להידחק כדי 'לפגשו את דים' ולכותב ולקבל 'לחיים' מהרבי גם כשהרבי יצא החוצה, ואף נהג בריצה לעבר ביתו שברחוב פרידוט, שם התמודדו כדי שהרבי יחלק להם 'לחיים'.

למחרת, כאשר חסידים שלא הספיקו לקבל 'לחיים' מיד הרבי בקשו להשלים את שהפסידו, אמר הרבי שזהו יום חדש ולא נתן 'לחיים'. רק בחור אחד היה שקיבל 'לחיים' מהרבי בינם המחרת - בעל יום ההולדת, נתן גורארי הצעיר.

"בשעת ההתועדויות ישבתי די קרוב לרבי, מתחת לכימת ההתועדויות, הוא מתאד 'לפתע הרבי מכריז ש'כל הפגש יד נותנים לי'. מהומה אדירה השתררה, כולם רצו לעבר המקום שבו עמד הרבי - 'עת רצון' כזו, הרבי נותן לי כל הפגש יד. אני הייתי קטן גוף, הדחפיות היו אימות, אך אצילי חלחתי זה היה בלתי אפשרי, ולא הצלחתי להתקרב בשום אופן. חשתי תחושה חמוצה כל כך - אני נה קרוב למקום שבו הרבי עומד, ועם זאת אינני יכול להתקרב ולקבל 'לחיים'.

"כאשר יצא הרבי מהתועדויות הגיעה השמועה שהרבי ממשיך לחלק משקה בחוץ, ליד הרבי. יצאתי החוצה, אך גם שם לא היה מציאותי שאצילי להתקרב. נשברתי - אך יכול להיות שלא אקבל 'לחיים' מהרבי בעת כזו?

"לאחר מכן שמעתי שהרבי ממשיך לחלק ליד ביתו, רצתי לשם, אולם גם שם לא הצלחתי להתקרב אל הרבי בשום אופן. חשתי שמלמעלה לא נותנים לי את הזכות הזאת. לא יכולתי לשאת זאת ונעשיתי שבור לגמרי.

"חזרתי ל70'. הספסלים כולם היו מלאים, הבורחים ישבו והתועדו ורקדו בשמחה גדולה לנוכח הגילויים אשר להם זכינו הערב. אך אני לא השלמתי עם העובדה שלא קיבלתי 'לחיים', הלכתי ונעמתי ליד דלת חדרו של הרבי, והמתנתי עד אשר יגיע הרבי בבוקר ואקבל 'לחיים'. כאשר הגיע הרבי בבוקר ל70', עמדתי ליד הדלת ואמרתי שלא קיבלתי 'לחיים'. הרבי הכניס אותי לחדר,

הרב גורארי בימינו יחדיו בהנחת תפילין

שמחה מלמעלה. כך גם בכללות עולמנו החתונות - כפי ההתגוררות שהיוהי עמירו לטמן, כך הוא משפיק מלמעלה".

"נתנון דבר-ל' בעומר הרב יום נשבו וחשוב, בעבור כלל ישראל ובודאי בעבור הרבי. ביום אל הרבי נוסע לאהל, ובאותו יום, לפני נסיעתו אל האהל, הרבי 'נודד' אל בחור צעיר, כותב על על חשיבות השמחה, ומעתיק קטע מהזרח הממחיש את הדבר. כמו בא המתעסק עם ילדו הקטן..."

איך נהיים 'מקושר'?

הרב גורארי' זכה לקבל הוראות רבות בעבודת ה' ובגנינים שונים שטרדו אותו, וגם הם הוא מואיל לחלוק עימנו.

"פעם שאלתי את הרבי מה עלי לעשות כדי להיות 'מקושר' לרבי. הרבי ענה ב'יחידות': 'די בעסטע התקשרות און די אמת'ע התקשרות און די פרייליכסטע התקשרות' [התקשרות הטובה ביותר והתקשרות האמיתית ביותר והתקשרות השמחה ביותר] היא להיות למדן אמיתי בתורת הנגלה ולהיות למדן אמיתי בפנימיות התורה.

"מעניין מאוד שפעמים רבות העתיק לי הרבי במענה לשאלות לשונות מספר התיא. אני זוכר שבמי צעירותו התעוררה לי פעם בעיה, שלא יכולתי להתרכז בפרוש המילות בתפילה. הרבי העתיק לי כמה שורות ממקרא כ"ח בתיא:

ואם קשה לו להסיים מדינתו מפני סטורדים
ידעו מאז ברחוק, אזי ישפלו נפשו לה', ויתחנן
לו יתברך במחשבתו, לרחם עליו ברחמי המורבים
כרחם אל בעיני הנמשכים ממנו, וככה ירחם
ה' על נפשו הנמשכת ממנו יתברך להצילה ממיס
הדונים, ולמענו יעשה, יש חלק ה' משם עמי'.

"הרבי הוסיף שעל המילים 'למענו יעשה' שכותב אדמו"ר הזקן "יש לומר ב' פירושים". הפירוש הראשון הוא שהוא חלק מהבקשה, שכאשר מתחננים לקב"ה, מתחננים גם 'למענו יעשה'. והפירוש השני - "יעודי יש לומר" כפי שכתב הרבי - הוא שזוהי הבטחה. שהקב"ה בודאי יקיים את בקשתו - 'למענו יעשה'!"

"ניתן ללמוד מן עניינים רבים. הרבי תובע מכל חסיד לרכז את מחשבתו בתפילה. ואם הוא לא מצליח, אל לו להקל ראש בדבר, זוהי בעיה גדולה, ואין לו שום עצה אלא לפנות אל הקב"ה ולבקשו שירחם עליו!"

"בחור'ק צעיר לא מצליח להתרכז בתפילה והרבי לא אומר לו להניח לה, אלא מעתיק לו שורות ממתני האומרות שיש אכן בעיה: זו בעיה שצריכה לרום נשתחן לקב"ה שירחם עליו שנוכל להתרכז בתפילה. ובלשון של אדמו"ר הוקן יש גם הבטחה: לאחר שתתפלל הקב"ה יקבל את תפילתך ואכן ירחם עליך. נלענו."

"כפי שאמרת, זו דוגמה אחת לכך שהרבי העתיק לי לשונות מהתיא. חסיד צריך להבין הרבי שולח כל הזמן לספר התיא, ומחלק את ספר התיא, ומדפיס את ספר התיא בכל מקום - לומר לכל יהודי: לכל הבעיות שלך יש פתרון בתיא".

הרב גורארי' מוסיף ומספר על הדרכה נוספת שקיבל מהרבי: "באופן כללי", הוא מקדים, "יש לדעת שאיכות הרבי היא מברך בחור ב'יחידות' לזלג יום ההולדת, בין הברכות הייתה ברכה

עם מקורבים בגנות השליחות הראשונות

"שאלתי מה עלי לעשות כדי להיות 'מקושר', והרבי ענה: ביותר והתקשרות הטובה האמיתית ביותר וההתקשרות השמחה ביותר היא להיות למדן אמיתי בתורת הנגלה ולהיות למדן אמיתי בפנימיות התורה"

ב'מבעע לולב' נוסחת ביהודה שהקים בבובלו

למצלחה בעבודת התפילה. הרבי תבע את עבודת התפילה, וכאשר שאלו את הרבי כיצד להתפלל הרבי נתן הוראות. לי הורה הרבי ללמוד מאמרי 'עבודת' ולהתבונן בהם לפני התפילה.

"פעמים רבות זיבר אייתי הרבי על הנושא של מחשבות זרות, ובכל הפעמים אמר שאין לערוך מלחמה נגד המחשבות הזרות, כי אם להסיח את

הדעת מהן, והודך להסיח את הדעת - אמר הרבי - היא על ידי ארומית התורה. כשיש בראש פרקי משניות ותיא שניתן לחזור, אזי בכל פעם שעולה מחשבה רזה יש לעבור לחשוב עליהם, ואדם אינו יכול לחשוב שתי מחשבות בבת אחת.

"בהודמות אחרת התייחס הרבי לכך שמפעם לפעם עלו בי פחדים שונים והורה לי ללמוד את 'שער הבטחון'."

הרב גורארי' משתף אותנו במקרה נוסף, שאירע בתקופתו בקשר לבחור אחר. "היה זה בחור מבית חסידי מאור, שכתב לרבי שיש לו ספקות באמונה. הרבי נילה רוח הקודש ואמר לו שהספקות מגיעים משום שהוא מכוון את שיעורו על פי צלצול הפעמון של בית הסומא. פעם בשעה פעמוני הכנסייה מצלצלים, והוא אכן כיוון את שיעורו על פיהם..."

'ביטחון' אמיתי

בימים אלה נדרשים לנו לערוך ולחזק את מידת הביטחון של היהודים שסביבנו. הרב גורארי' מספר לנו על הרבי דברים מאלפים בנושא זה שזכה לשמוע מהרבי:

"פעם נכנסתי ל'יחידות' ובפתק שמסרתי לרבי שאלתי מה פירושו של ביטחון.

"באופן כללי, ואמרו בספרים הסברים שונים בעניין הביטחון. נאמר שפירושו הוא שעל היהודי להיות רחוק ורגוע שכל שיעשה הקב"ה - הוא לטובתו. בתיא כתוב שכל מאורע המתרחש על האדם מוכן אותו ומכפר על חטאיו. אבל מהסברים אלה ניתן להבין שהביטחון הוא שגם כאשר לא יהיה טוב גלוי לעיני, הרי האמת היא שגם זו לטובה.

"הרבי לא אמר כך. הרבי אמר שפירושו של ביטחון הוא שיהיה לי טוב כפי שאני מבין מהו טוב, בגשמיית. ביטחון - הסביר לי הרבי - הוא

מנהלך שיחתו מקדיש הרב גורארי' דברים מיוחדים לעורר ולמחיש את אהבתו האמתית של הרבי לכל חסיד וחסיד, ואת האכפמיות שחש כלפיהם:

"ש'עבודתו בחרותו התעוררו כאבים בליבי. כשנכנסתי ל'יחידות' ביום ההולדת כתבתי על כך לרבי, והרבי אמר שעלי ללכת לרופא שירגע אותי ויאמר שזה לא כלום. כמדומני שהלכתי לר' לוי לייסון - שבכלל היה איש חותני - ואכן, הרבי פעל עלי היה על מה לדאוג.

"קעבור חמש או שש שנים בקרית בית רפואה גדול בבוסטון ומצאו שיש בעיה של ממש בליבי. בפעם הבאה שנכנסתי אל הרבי כתבתי שהייתי אצל רופא פלני והוא אמר שיש בעיה כזו וכזו. זה היה 'מופת' גלוי. הרבי אמר: 'דאכט זיך' [כמדומני] שאמרתי לך ללכת לרופא שירגע אותך ויאמר שאין סיבה לדאוג. אם הרופא הזה לא מרגיע אותך, לא זה הרופא שאילו שלחתי אותך..."

"עד היום ברוך ה' הכל בסדר, והק זה מושם שהרבי אמר - ופעל - שזה לא כלום, שאין סיבה לדאוג.

"אבל המדיחה הוא שכעבור שנים הרבי אמר בדיקת אורח ואתה לשון שאמר לי שנים קודם לכן,

JEM | 131373

מסר מ'צ' לידו הק' של הרבי בערב ראש השנה

ואני זוכר שהרבי זיבר על זה בהתועבות הבאה: 'מהו המקור? אדמו"ר הוקן שמע את זה מעצמות ומחות'...
 "כלל אופן, אני שאלתי היכן זה תוב, והרבי ענה שאדמו"ר הוקן לקח את זה ממסכות הברכה, המגיעה ללא הפסק מהבקשה.
 "הרבי מלמד אותנו על מידת הביטחון המדרשת מאיתנו - שכל שנבקש מהקב"ה, אנו סומכים ובטוחים שהוא יקיים מיה, ואם אכן נבטח ונזיח - כן יהיה בפועל. טראכט גוט - וועט זיין גוט".

את בקשתו, ואם אינני בטוח בכך אסור לי לברך, זוהי ברכה לבטלה.
 "אדם שמתפלל כך, מתפלל אחרת לחלוטין. זוהי גישה אחרת לגמרי לחפילת שמונה-עשרה.
 "ובכן, שאלתי את הרבי בפתק מתיכן אדמו"ר הוקן לוקח את זה.
 "אגב, היו תקופות שבהן שאל החו"ר הרב ר' יואל כהן ש"י את הרבי שאלות על המדובר בשניות, והרבי השיב עליהן בהתועבות הבאה. פעם נכראה שאל ר' יואל את הרבי מהו המקור של אדמו"ר הוקן לכך צמצום לאו כפשוטו,

לא מצד הכותב של האדם, ובכלל לא קשור לאדם. זה קשור לקב"ה, שהוא טבע הטוב להיטיב, טובו אינסופי ובלתי מוגבל, ולכן הוא יעשה טוב כפי שאני מבין ומרגיש.
 "וגם על מה שכתוב בחסידות - שאם קורה חלילה משהו לא טוב - הרי 'גם זו לטובה', והייתוסיס נעזר לזיכרון האדם, אמר הרבי שהקב"ה כל יום, והוא לא מוגבל בכך שלשם זיכרון וניקיו העונות יידרשו דווקא יסורים.
 "תנושא הזה דורש התבוננות. הקב"ה טוב כל כך שהוא ייטיב עימי באופן שאני מבין מהו טוב. "קל לדבר על כך, אבל נדרש לעבוד על כך כל החיים. כמה פעמים שהתחייס הרבי להתגמם רבותינו ושיאנו טראכט גוט וועט זיין גוט" - חשוב טוב ויהיה טוב, השתמש הרבי בביטוי: 'ציווי רבותינו ושיאנו'. כל מילה של הרבי מרוקנת. זהו לא פתגם, זאת לא המלצה, זוהי גם אינה הוראה. זהו ציווי! כך מוטל עלינו לנהוג, לחשוב טוב ולבטוח בקב"ה. זהו ציווי של רבותינו".
 תהה סיפורו של מענה נוסף שזכה הרב גורארי לקבל מהרבי בנושא זה:
 "בפרק י"א באגרת התשובה" אומר אדמו"ר הוקן חידוש נפלא - שהברכות שאמורים בתפילת שמונה-עשרה אינן שבת, כפי שסבור העולם, כי זה היה מה ההוראה? זה עתה ביקשתי 'סלח לנו, שהקב"ה יסלח לי? - בו ברגע הקב"ה סלח ואני כבר מודה לו על כך: 'ברוך אתה ה' המרבה לטוב'. ביקשתי 'רפאנו ה', שהקב"ה ירפא אותי, אני בטוח בכך שהקב"ה מרפא מיד ואני כבר מודה לו על כך: 'ברוך אתה ה' רופא חולי עמי ישראל'. 'אילו היה לי ספק ספיקא שמא הקב"ה לא יקיים את בקשתי, אסור היה לי לברך על כך בשם ומלכות! אדמו"ר הוקן אומר בפשטות, ומדבר על פי גולה, שהברכה היא הוראה על כך שהקב"ה ממלא

הדמעות של הרבי ב'אהל'

הרבי הגיעו ב'אתערותא דלעילא'.
 "הרבי הוא אבינו, הוא שלנו, וכל העת הוא חושב על חסידיו והמקשרים אליהם, מתעניין במצבם ומסייע להם בכל דבר בגשמיות כמו ברוחניות.
 "רמזים הפנים לפנינו? עלינו לחזיר לרבי - לגרום לו נחת רוח, להתנהג כפי שהוא רוצה. "בשנה הראשונה לצאתנו לשליחות נסענו - אני ויגותי עליה - אל הרבי, והרבי נתן לנו ברכות נפלאות. בין הרבנים הרבי אמר שתהיה זיירה בתחנותי. בעיר בופלו ובכל הערים שמסביב. אבל הרבי סיים במילים הקדושות הבאות: 'די נקודה הפנימית פון אַלץ איז חסידישע נחת פון די קינדער'.
 "על כל אחד ואחד לחשוב כל הזמן: הרבי נתן לי הכל, מה אני נתן לו בחזרה?
 "היחילו והאחילו הגדולים ביותר אשר להם שאפנו בכל שנות השליחות היו להעניק לרבי נחת רוח. על כך נטובה כל המחשבה, אלה היו כל החיים, והרבי נגם עתה".

וסב למשפחה חסידית.
 "אמרנו זה לזה 'שלום עליכם' לבבי. שאלתי אותו אם הוא יודע מה הרבי אמר לאביו על אודותיו, וסיפרתי לו שהרבי אמר שהוא בוכה עליו בציון של הרבי הקודם. הוא מרץ בבכי. הוא לא ידע על כך.
 "הוא אמר לי: לא שמעתי על כך, אבל בלי שאדע שהרבי אמר זאת, אני יודע מעצם העניין. "הוא סיפר שכמה שנים לאחר מכן נסע לקנדה, ונסע שם ברוב על הרבו מאור, ולפתע איבד שליטה והורכב חוץ להתלולל במורד ההר הוא נעשה לול של עצמות, ומאוחר יותר נודע לו שבאותם רגעים התעניין הרבי מה נעשה אצל הבחור הזה.
 "במשך שנים לא היה בקשר גלוי עם הרבי, אבל הרבי חושב עליו וברגע שהוא זקוק לעזרה הרבי מתעניין ופועל ישועה.
 "אני סיפרתי לי כיצד הרבי נזר לרוחניות של חייו, ואילו הוא סיפר לי כיצד הרבי דאג לו אף בגשמיות, ובשני המקרים הגורה והמחשבה של

ולא לרופא הזה שלחתי אותך...
 "הרבי בעצם אמר לי שמלכתחילה הסיר את הבעיה ופעל שהיה תהיה כלא הייתה, בכך ששלח אותי לרופא שירגוע אותי, ואם רופא אחר אומר משהו אחר - שלא אלך אליו. זהו 'זמנת' המשך עד היום וממתייש את דאגתו וליווי של הרבי כלפי כל אחד מחסידיו".
 הרב גורארי מספר סיפור מדהים נוסף: "בשנות בחורתי המוקדמות, היה בכיתי בחור, בן למשפחה חב'דית, שאביו עוד היה שליח של הרבי הקודם, ולראובנו הבחור ירד באידישקייט. באותם ימים זה היה דבר בלתי מצוי בכלל.
 "אביו נכנס אל הרבי ואמר: 'אני מבקש מהרבי שיחשוב על בני. הרבי ענה לו: 'אתה צריך להחזיר לי על בן? אתה יודע כמה זמנות אני שופך על בן? ציון חותני?'.
 "למעלה ממשישים שנה חלפו, בן לא ראינו את הבחור הזה, ותנה אני רואה אותו באחד הימים ליד 770 - יהודי חסיד ויודא שמייס, אב

התנועות עם הממיי תמימים בחדש תשרי

עליך להיות מאושר'

בשנת תשכ"ט יצאו הרב גורארי' ולהב"ח וזנחו ע"ה שליחות באוניברסיטת בופלו שבניו יורק, ובכך היו לזוג השלוחים השני שעלה הרבי לאוניברסיטה (השליח הראשון היה הרב שלמה קונין שהחל לפעול באוניברסיטה שבקליפורניה), ומראשוני השלוחים של הרבי בארצות הברית בכלל.

בטרם נשמע את סיפור השליחות ותודוה לחזרות המיוחדות אשר לחן זכה הרב גורארי', ליחידויות' הנוגעות לשליחות ולמאורעות שונים ממהלך שנות הפעילות. ביקשנו כי יתאר לנו את המניע והדחף שגרמו לו ולחבריו להשתוקק לזכות כי הרבי ישלח אותם למקומות מרוחקים שבהם ימסרו את חייהם לתפקיד המוטל עליהם.

וההוראה שנתב הרבי היו לנסוע ולהפיץ את היחודות ואת המעיינות. הרבי תבע את זה כל כך שהתביישנו לחישר שם. הרבי לא רצה לראות אותו שם.

"לעולם לא אוכל לשכוח מאורע שאירע בשנות בחורתי: אברך שנסע לשליחות במדינה ערבית שהחיים בה היו לא פשוטים ואף כרוכים בסכנה, הרגיש שאינו יכול עוד, וחזר ל"70.

"והיה נחבט פרשת נח. התקיימה התועבות, והרבי דיבר על פירוש רש"י על הפסוק 'וישאר אך נח' לאחר המבול, שבו רש"י מפרש על פי דרש שהמילה 'אך' ממלדת שנח היה גונח וכחה דם (כארס הצועק: 'אך'). הוא נאנח. הרבי ביאר את הדברים על פי פשוט, ואז עבר לדרב על ההוראה מכן שנח הפשיט בעברוה שהקב"ה הטיל עליו למרות סבלו ויחווה 'אנח וכחה דם'.

"הרבי קרא בקול: 'נסוע אברך, שעליך להיות המאושר ביותר, העולם כולו שורר במבול, ונתנים לו להיות בתיבה, אבל הוא נאנח'. אני זוכר כאלו היה זה היום אך הרבי ענין: 'כואב לך הראש? ק' אספירי!'. לאותו שליח היו שקיים שהיו באמת נוראים ובלתי נסבלים. אך הרבי אמר: 'עליך להיות מאושר שאתה בתיבה! למדת ב'תומכי תמימים', אתה צריך להציל את העולם!.

"זה היה מבול, והחריד בנפשנו את הסוד: ניתנה לנו הזכות המיוחדת ביותר, למדנו ב'תומכי תמימים', אנו חסידיו של הרבי, וכינו בכך שעל כתפנו הוטלה המשימה הנפלאה ביותר, השגבת ביותר קשה? יש בעיות? מה בכך? יש בדינו וזכות הכי נפלאה. לשם כך נבנסנו 'תומכי תמימים' - למסור את הנפש כדי להציל 'חרים. קשה? כואב לך משהו? - קח כדור משכך כאבים ותמשיך לבמשימה!

"השיחה הזו נפסטה ב'לקיטת ישוה' חלק ה', אולם ב'טיוטות החרפים והמיוחדים של הרבי לא נכתבו בה..."

שתי שאלות

עתה מגיעים אנו לסיפור הציאה לשליחות. 'כשנתנים לאחר חתונתנו, כתבתי לרבי שאני רוצה לנסוע לשליחות, והרבי ענה שאננה להנהלת ה'מרכז לענייני חינוך'.
"בנסתי אל הרב חזקוני ואמרתי ש'אנו רוצים לצאת לשליחות, והרב חזקוני אמר שניסע למינלנה.

"הרבי גילה רוח הקודש ואמר לו שהסקפות מגיעים משום שהוא חכונ את שעונו על פי צלצול הפעמון של בית הטומאה. פעם בשעה פעמוני הכנסייה מצלצלים"....

בישיבה עם סטודנט בשנות השליחות הראשונות

אפילו לא ידעתי איפה היא פילגנה, אבל הסכמתי מיד, אלא שבמהלך החודשים הבאים זה ירד מהפרק. שאלתי את הרב חזקוני לאן אסע, והוא אמר שעתה אסע לניו יורק, כרגיל. הסכמתי מיד, היה זה דבר פשוט שלל מקום אשר אצטווה - 'תנוני', אולם גם שליחות זו ירדה מהפרק. ובנסתי אל הרב חזקוני כדי לברר לאן להמשיך, ועתה הוא אמר שאסע לניו יורק. משגם הצעה זו ירדה מן הפרק מסיבות שונות, אמר הרב חזקוני שאסע לטקסס. אך נסענו לשם, אולם לאחר שדיווחתי לרבי על העשה כתב לי הרבי שעל פי מה שכתבתי - גם טקסס אינה מקומי. משם נשלחתי לדנווה, אלא שגם עליה כתב לי הרבי טעמים מדוע אינה מתאימה. 'ואו' - הציע הרב חזקוני שניסע לבופלו. מה זה בופלו? הייתה שם אוניברסיטה גדולה ובה אלפי אלפי סטודנטים יהודים.

"באותן שנים התעוררה בארצות הברית בעזו נהגות ה'היפים', והאוניברסיטה בבופלו הייתה משכן שממנותי עברום. הושלכו שם פצצות, הייתה המולה גדולה. משהו פנה אל הרבי ושאל מדוע לא שלוחים לשם שליח, יש שם המוני סטודנטים יהודים שפונים למחוזות אחרים, ואז נשלחנו אנחנו לשם.
"עם תחילת שליחותנו ראינו מופתים גלויים מורבי: לפני נסיעתנו שאלתי את הרבי מה אענה על שתי שאלות חשובות שאני עשוי להישאל מאת הסטודנטים.

"השאלה הראשונה הייתה מה אענה כאשר אשאל מה החילוק בין יהודי לגוי. הרבי ענה שזה כמו מנהגים המהכונ בית, ולשם השלמת הבנייה דרושים בעלי מקצוע שונים, יש פועלים האחרים לבניה המעשית, יש חשמלאים שאחראים למערכת החשמל וכן הלאה, ולכל אחד מהם תפקידו המיוחד. אם האחד יבצע את תפקידו של רעהו, הבית לא יבנה. הרבי אמר שכך אסביר את החילוק בין יהודי לגוי - תפקידיהם שונים. אבל התפקידים ניתנו לשם מטרה משותפת אחת.
"בהשגחה פרטית, הסטודנט הראשון שפגשתי

פרופסורים ל-770, אל הרב, וזה זכו ליחס מיוחד. הרבי אף הקדיש להם בברות קודש בהתוועדות. באחת ההודמנויות, בשנות השליחות הראשונות, הבאתי ל'יחידות' פרופסור מפורסם מאור, שלא שמר כלל תורה ומצוות. הוא היה כן, ולימים נשא ניה לאישה. הוא נכנס ל'יחידות' של חצי שעה, והרבי דיבר איתו באופן חזק ביותר דברים מופלאים של משה: הרבי תבע ממנו ואמר, שאצל הסטודנטים יש מצב שאפשר לדמותו לשפה שפרצה בבית, וצריך להצילם! "מדובר באדם שבעצמו היה רחוק מלהיות בדרגת 'בינוני', והרבי דורש ממנו לעשות משהו לקרב את הסטודנטים לאידישקייט..." "כשיצא מה'יחידות' אמר לי: 'אני מגיע עכשיו מהר סיני'..."

JEM | 19752

הרב גורארי' וזה לקבל דולר מידו חק' של הרבי

"פעמים רבות הייתי מביא סטודנטים לשבת אל הרבי והרבי היה מדבר אליהם בעת ההתוועדות. פעם, נבשבת פרשת שלח תשמ"ז, הבאתי גם כמה פרופסורים והרבי דיבר אליהם דברים מבהילים. הרבי אמר לפרופסורים - הנחשבים מאד בינינו עצמם - שכל הטעם לכך שהם פרופסורים באוניברסיטה הוא כדי לקרב סטודנטים לקב"ה, ואם לא - אך כן הרבי - למה צריכים אותך?..." "הרבי אומר לפרופסור, שבעולם הוא הרבי החשוב ביותר: 'למה צריך אותך' מבהיל..." "הרבי דיבר שיחיה שלמה על משה רבינו שרץ אחרי כבשה, 'משה היה רועה, והסביון שרץ' הם הסטודנטים הנוחים ומתפתים עצמם, וצריך לקרבם..." "במהלך ההתוועדות דיבר הרבי על יהודי הנקרא בשם יחיה. הרבי אמר שהמילה 'יחיה' היא בלשון ברסן, אישן לון יחיד למוטג 'יחיים', שכן יחיהש על ויחיים הוא רק כאשר מחיים את החולת, כשהושבים על החולת."

"אף אחד לא הבין מדוע הרבי אומר את זה. לאחר ההתוועדות נכנס הפרופסור ר' ירמיהו

הדברים כתב הרבי: 'כמה אלפי ישראל נתקברו לתורה ולמצוות על ידי הקורסן [הקורסים] שלו'. וכך, מטעם האוניברסיטה יכולתי לקיים קורסים לאין שיעור. במהלך הקורסים הללו שמעו הסטודנטים שיש הקב"ה בעולם, למדו תורה, ויעינים נפקחו. קודם לכן לא ידעו מאום על יהדות, עתה גילו עולם חדש. מכל סטודנט לקחתי את פרטיו, כל משתתף בקורס הרומן לשבת, ומי שהגיע לידיי - כבר לא חזר למה שהיה... יש מכן זרות של בעלי תשובה, ואף שלוחים. והכל בזכות הקורסים שבאו לעולם בזכות יהדות, ומופתיו של הרבי. לאחר מכן אמר הרבי גם לשלוחים אחרים שיבררו אצלי כיצד להשיג את התואר שאפשר להם להשתלב עם הם באופן רשמי במערכת האוניברסיטה."

המטרה של הפרופסור

פעמים רבות הביא הרב גורארי' סטודנטים ואף

הגניעו לאוניברסיטה, שהיה רחוק לחלוטין מכל ידועה בהיותו, שאל את השאלה הזאת. היה זה כשינושתי אליו ובררתי: 'ארי יו גואיש? - אתה יהודי? הוא הגיב מיד: 'זאם אני נון, יש הברלי'. היה חסר אן מעט כדי שאענה את התשובה הלא נכונה וההיפוך' יתקצבו כולם, 'יליאו בי את מכותיהם וישלחו אותי ממקום. הקנאות שלהם הייתה נוראה באורן זמן. אולם התשובה שענה לי הרבי רצתה גם אותם...

"השאלה השנייה ששאלתי את הרבי, הייתה על מלחמת וייטנאם שהייתה באותם ימים בעיצומה ועמדה במוקד המאבק של ה'היפים' שהתנגדו לה נחרצות. שאלתי את הרבי מה אענה אם אשאל לדעתי על המלחמה, והרבי אמר שאשיב שבטרים עונים יש ללבין היטב את השאלה, ומכיוון ששנא המלחמה מסובך לכך - הרבי שאיני יכול לומר דעה בנושא.

"בעקבות מענה זה, לא פעם כאשר שנאלתי מאת הסטודנטים שאלות שלא ידעתי לענות עליהן, משום שרמת האנליזה שלי הייתה נמוכה, נזן לי הקב"ה את השכל והשבתי שיהו עניין עמוק הקובע ברבה לעצמו ויש להקדיש ערב כדי לדבר עליו במיוחד."

גאון ב'ונהפוך הוא'

ההוראות והברכות של הרבי המשיכו ללוות את הרב גורארי' בכל צעד ושעל. תנה סיפורה של חוראה נוספת, שבנתה את כל תמונה שליוותו של הרב גורארי' באוניברסיטה, והרות לה התקברו אלפי נשפות לחיי תורה ומצוות:

"הו היה פלא פלאים ממש", מספר הרב גורארי'. "הרבי הורה באמצעות הרב חדקוב, שלא אמסור שום שיעור באוניברסיטה, אלא אם כן יהיה זה רשמי מטעם האוניברסיטה - כלומר שהשתתפות בשיעור תיחשב כחלק מהלימודים ותקנה למשתתפים נקודות לקבלת התואר מהאוניברסיטה. "הו היה בלתי מובן. לא ללמוד עם יהודי תורה אלא אם כן זה רשמי?"

"אולם מה הרבי עשה באן? - אם מותר לי למסור שיעורים רק אם הם יהיו רשמיים, עלי לפעול שזה אכן יהיה רשמי. הרבי פעל נס, למעלה מדרך הטבע, והשגתי מסמן המאשר שאני פרופסור, מאחד ששנות לימודי' בישיבה ותעודות הסמיכה לרבנות ולדיינות שהיו, לי, הושגו לנקודות הדרושות להקמת הכפר הפרופסור.

"השגת מסמן כזה הייתה בלתי מציאותית. רק 'מופת' של הרבי פעל שאקבל אותו.

"ה'מופת' הדולר באמת היה שכבר בשנת השליחות הראשונה קבעה הנחלת האוניברסיטה שלוחש קורסים שאמסור. זאת בשעה שמפילו פרופסור זמן המניין אינו יכול להעביר יותר משני קורסים בכל סמסטר!

"בכל אחד משלושת הקורסים השתתפו עשרות תלמידים. הקורס היה נחשב חלק מלימודי האוניברסיטה, היה על הסטודנטים לעבור ממניין על החומר שלמדו וממילא להאזין היטב לשיעורים, ובמהלך השנים התקברו ליהדות באמצעות קורסים אלה אלפי אלפי סטודנטים.

"כעבור שלוש-עשרה שנה מאז צאתנו לשליחות כתב לי הרבי כאשר הבנתי קשים מסוימים שאני גאון ב'ונהפוך הוא' - כל דבר אני רואה הפוך בין

"הרבי קרא בקול: נוסע אברך, שעליו להיות המאשר ביותר, העולם כולו שרוי בחבול, ונותנים לו להיות בתיבה, אבל הוא נאנח"

רצה. היו שלוחים שהגיעו אל הרבי ללא רשות והרב חדקוב לא אמר להם 'שלום עליכם'. מקומך לא כאן, וממילא אכן אינך כאן...
'לאורך השנים פחדתי להגיע אל הרבי. איך אני יכול להראות את עצמי לפני הרבי בשעה שיהיה נזוהר בעיר ועליי מוטל לעבור עימהם?...

'אנחנו יחד אתך'

הרב גורארי' ממשך ומשתף אותנו בהוראות שזכה לקבל מהרבי בשנות שליחותו:
'אני זוכר שפעם הציע לי גביר גדול שהחזיק מעדון למשחקי 'בינגו', שבהם המשתתפים ממקדימים סכומי כסף והמנצח זוכה בכסף של כולם, כי הספקי יעברו לצדקה לחי"ב". מצבנו הכלכלי היה דחוק ביותר, לא היה לי כסף כלל, אבל כששאלתי את הרבי על כך קיבלתי תשובה השוללת זאת בחלטות - 'לא! באל"ף רבתי. זה מופרך...
'הרבי' לא רצה בשום פנים שלח"ב" תהיה שייכות לענייני כוח"...

הרב גורארי' מגלה עובדה מעניינת נוספת: "את כל המבצעים" שהרבי פתח, הוא פעל קודם לכן על ידי השלוחים. הם ערכו ניסיון, 'סטט', ולאחר מכן - כאשר הדבר הצליח אצל השלוחים - דיבר על כך הרבי בריבים.

לדוגמה: פעם אמר לי ב'ליחות' שעתה יש לדאוג להלויים היו מוזהות. הרבי אמר שהוא יודע שאין לי כסף, ועל כן שאנש אל הרב חדקוב ואשכף ממנו כסף כדי שאוכל לרכוש מוזהות. כך התחיל 'מבצע מוזהו'. גם כן ביתר המבצעים' הרב חדקוב היה מתקשר ומורה לעשות דבר מה, השלוחים היו מוזהותם על מידת הצלחתם ב'דו"חות', ולאחר מכן הורה זאת הרבי לכל החסידיים וזה נעשה למבצע'.

'מעניין שבטרם יצא הרבי במבצע' אות בספר התורה של ילדי ישראל', נכתבה אני את ההצעה הזו - ללכת יחד תורה חתונה, שתיכנס במחיר 'דיים' (שערכו עשרה סנטים). הרבי ענה לי שיסבירו שתיכנס ספר התורה נעשית לשם כסף, אולם בפועל כעבור זמן יצא הרבי במבצע, שבו כל אות נמסרה בידול"...

את הדברים המאלפים חותם הרב גורארי' בסיפור נפלא המעניין לנו מושג באשר למותרות של שליח:

'במחצית מסוימת בשליחות, החגים היו קשים עבורי מאוד. להשיג מניין לתפילות בימים גוראים היה כמו קריעת ים סוף, הסטודנטים לא ידעו שום מילה בלשון הקודש ולא שיש להגיע לתפילות. בכל פעם היו חסרים לי שניים למניין, היה עליי ללכת למעונות מגוריהם ולחפש שניים שיבואו להשלים מניין, בקוהו שהטבעה שנתורת בבית הנכנס עומד במקום...
'החגים עברו עליי כשאני בודד בכל רחבי הקמפוס, בשעה שאצל הרבי המוני החסידיים זוכים ליהנות מזיו השכינה'...

'בהזדמנות מסוימת נכנסתי ל'ליחות' ובתכתיב בפתק שהנשתי לרבי שאני בודד מאוד. הרבי ענה לי: 'וישאלו דו תוססו דו אביעט פון דער רבי דער שווער, איז ער מיט דיר' [מכיוון שאתה עושה את הגברתה של הרבי חותני, רחי הוא איתך]. והרבי הוסיף: 'איז מיני זיינען איבעט צוזאמען?' [אנחנו גם כן יחד]...
■

ברגובר ש' ל'יחות', והרבי אמר לו שהסיבה שהזכיר את העניין הזה בהתוועדות היא שרצה לפעול על יחודי ששני חיים, שזכה באותם ימים בפרס נובל, כי 'מילץ על פרופ' ברגובר שקיבל גם הוא את הפרס.

'איתו פרופסור, חיים, התגורר בבופלו. אני גיליתי שהוא יהודי וערכנו עברו אירוע גדול שכלל תוכנית שלמה. לאחר מכן ערכה עברו גם האוניברסיטה שבה כיהן דוד גדול, ומכיוון שהוא היה קרוב אליי הוזמנתי גם אני. ראיתי שפרופסור ברגובר ממתין לדברי, והתברר שהרבי שלח אותי לדבר עם הפרופסור כדי שמיילץ וישיע עליו לפני הנחלת פרס נובל כי הפרס ייתן לו. הרבי חפץ בכך מאוד.

'הרבי יושב בהתוועדות ומנחה את העולם. הוא אומר משהו כדי לפעול על יחודי הוישב בבופלו ושמו חיים, כדי שיעודו לפרופסור ברגובר...
'זה נותן קצת מושג מהו פארבליינגען של הרבי. הרבי פועל קניינים בעולם, והנוכחים חושבים שהם מבנינים מה קרה'...

'מקומך לא כאן'

כיום, מפעל השליחות של הרבי התרחב והתעצם ואילפי שלוחים מועלים ברחבי העולם. מעניין וחשוב במיוחד לשמוע ממי שהיה מראשוני השלוחים כיצד התנהלו הדברים באותם ימים, מהי הרוח שרתה בקרב השלוחים, באילו אנשים פעלו ומה היה הרגש והשיאיות הגלילית שדרבנו אותם.

'הרבי הקודם אמר פעם בהתוועדות על הפסוק 'אנה ה' כי אני עבדך' - אנה ה' - לאן שנתני לך, כי' אני עבדך' - אני עם. הרבי הקודם לקח אברכים, ואצלו בחורים, הם לא ישאלו, פשוט סיפרו להם: 'מזר אתה נוסע למקום פלוני. לא שאלו מתי, לא שאלו כמה המקום רחוק, לאן שואמרים לך - אתה נוסע. אתה לא דאג, אתה עושה מה שצפויים. 'אנה ה' - אמר לי לאן לנסוע, כי' אני עבדך'...
'היה אברך שהרבי ביקש ממנו על ידי הרב חדקוב לנסוע לשליחות, והוא אמר לרב חדקוב שהוא רק חולץ לקבל את הסמכת אשתו. הוא יצא ממדורו של הרב חדקוב ומיד חשב לעצמו: 'מה עשיתי? הרבי רוצה לשלוח אותי ואני חולץ לשאלו? הוא בעיניי, נקש על הדלת ואומר לרב חדקוב: 'שליחה, אני ניסע'. אך הרב חדקוב ענה שכבר מאוחר מדי'...

'השלוחים הראשונים של הרבי באמת נסעו במסירת נפש. לא היה להם כלום. נסעו למקומות שאין בהם שום דבר שיהיה להם, לא להם. אין חינוך. מוטל עליך לנסוע את הארש כיצד להשיג כסף כדי להתקיים. לנסוע לעיר שאלהיך אף אחד לא הזמין אותנו ואף אחד בה אינו רוצה אותנו, ובה לאסוף כסף - מה כסף? איך כסף? בלי שאלות. נסעו וזהו. פעמים רבות שאלתי את הרב חדקוב בענייני, כיצד שארתי, והוא אמר: 'לך הכסף ולי הבה נאום ה' - 'לקב"ה חסר כסף?...

'אבל נתנו לו את הכוחות, ואלה הם הזכות והאחר הגדולה ביותר שיש לך. אין דבר נעלה מזה. זה עולם אחד'...

'מדי שבועיים היה עלינו לכתוב לרב חדקוב, שהיה ממלח המרכז לענייני חינוך, ד"ר על הענישה בשליחות. הו"ח הוכנס אל הרבי, ולאחר מכן העביר הרב חדקוב הוראות והערות שונות.

'פעם קיבל עליי אחד מהאברכים במונטריאל לקרב אנשים שעברו בתומכי תמימים' והתרחקו מהרדק. הוא כתב ד"ר לרבי, ובו סיפר שפעם אחד מהם שלא הניח תפילין, דיבר עימו, והוא אמר לו שבקופה הקרובה הוא עוסק אך ביום פלוני בחדש פלוני אולי יתחיל להניח תפילין.

'יוחי חיים, כאשר הגיע המועד הנקוב, קיבל האברך שיחת טלפון מהרב חדקוב. הרב חדקוב אמר לו: 'הרבי מחכה לך. הרבי לא יכול ללכת לאהל, משום שהוא מחכה לשמוע מה קורה בנוגע ליחודי שכתבת שהיום יתחיל להניח תפילין'...

'כאשר הרב חדקוב היה מתקשר, הגבת שייחבן מאוד שהרבי נוכח על קו הטלפון ומקשיב. באחד הימים התקשר הרב חדקוב ובפיו שאלה מפליאה: 'האם יש בבופלו יהודי שאין לו קביעות עיתים לתורה? לא הבנתי לאן הוא חותם. וכי אני נמצא במאה עירייה - חשבתי לעצמי, אך לא יכולתי לומר דבר, שכן ידעתי שייחבן שהרבי מאזין שיש לו קביעות עיתים לתורה, והרב חדקוב המשיך. זאם כן יש יהודי אחד שאין לו קביעות עיתים לתורה, יחיתק?'

'יחיתק? שפירוש הדברים הוא שהרב חדקוב רצה להבהיר ולהעביר את המסר: כל עוד נשאר יהודי שאין לו קביעות עיתים לתורה, עוד לא מילאת את השליחות, ואסור לך לנוח עד שהשליחות תתמלא. 'פעם אחת הגעתי אל הרבי, הרב חדקוב ראה אותי והרבי: 'איך השארתי יהודים בעיר? הוא היה יהודי של הרבי, אדם רציני מאוד, והבהיר לי: אינך שייך לפה, מקומך לא כאן. יש לך אחריות לעיר, אך אתה מגיע לפה'...
'היה סדר שהרבי קבע. שלוחים שנשלחו מעבר לים התיר הרבי לבוא ל-770 ר קת אחת לשנתיים. הרבי היה קשה להם, אבל כך הרבי

ר"ד מחלוקת דולרים, יחידות למחנה ישראל, התוועדויות קודש ועוד
עם הרה"ח ר' נתן שי' גורארי', סב החתן⁵

• א' אמר שעובד עם ר' נתן שי' גורארי', ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אתה יודע שהוא עובד עם הרוסים..."

(ר"ד מחלוקת הדולרים י"ט אד"ש תשמ"ט)

• ר' נתן שי' גורארי' התלווה עם מר אהרן שי' גלמן. הלה שאל כיצד יכול ליישם אצלו את הענין דיראת ה' באופן פנימי יותר וכו', ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (באנגלית): "יש הרבה ספרים המטפלים בכל נושאים אלו, וחלק מהם באנגלית. והדבר העיקרי הוא להתעמק – לא כל כך ביראת ה' כמו באהבת ה'. אתה יודע שבקריאת שמע אנו אומרים 'ואהבת את ה' אלקיך'; תתחיל באהבת ה', ואז היראה תבוא מעצמה, ותביא לך תוספת ברכות של השי"ת, אפילו בצרכיך הגשמיים, ובמיוחד בהתפתחות הרוחנית שלך, כולל הפצת יהדות סביבך. ברכה והצלחה".

(ר"ד מיחידות למחנה ישראל, כ' אד"ש תשמ"ט)

• ר' נתן שי' גורארי' – שליח בפולו מסר תניא שנדפס במוסקבה, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "יע, א' גרויסן ישר כח", ונתן לו דולר נוסף באומרו: "דאָס זאָל זיין אויף די הוצאות, השתתפות אין די הוצאות. זאָל זיין בשורות טובות".

הנ"ל הציג את ר' אלכסנדר שי' לוקצקי ובנו יוסף שי', ושאל כ"ק אדמו"ר שליט"א את הבן (ברוסית): "אתה מדבר רוסית? שתדבר דברים טובים, ותשאל את כל ארבעת הקושיות. מן הסתם אביך יודע את כל התשובות", והמשיך (בחיוך): "באם לא – אז תשאל אצל מישהו..."

ר' אלכסנדר לוקצקי אמר שהוא כבר למד באידיש, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "די ענטפערס אויכעט? נו, בכל אופן זאָל ער געדיינקען פאַר די וואָס קאָנען נאָך ניט קיין אידיש. האָבן אַ כשר'ן פריילעכען פסח".

(ר"ד מחלוקת הדולרים י"א ניסן תשמ"ט)

• ר' נתן שי' גורארי' הציג עסקן ציבורי מווינה.

(5) מתוך סדרת דברי משיח, בהוצאת המכון להפצת תורתו של משיח.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר נוסף באומרו: "פֶּאָר אַלע אידן אין ווין", ודולר שלישי באומרו: "דאָס איז פֶּאָר אײך אויכעט אין ווין, זאָל זײן בשורות טובות והצלחה רבה".

(ר"ד מחלוקת הדולרים י"ג טבת תנש"א)

כשעבר ר' נתן שי' גורארי' – שליח בבופלו, הניף כ"ק אדמו"ר שליט"א אליו את ידו הק' פעמיים.

(מוצאי י"א ניסן תנש"א)

• ר' נתן שי' גורארי' הציג את מר זאב מרדכי שי' וורשבאום – מראשי מחלקת המדינה ("State Department") העוסק בנוגע לברית המועצות, אשר עבד במס"נ עבור פדיית הספרים מרוסי' וכו', ועכשיו נוסע לבלג'י לתפקידו החדש כשגריר ארה"ב בנאט"ו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר באומרו: "לתת לצדקה כאן", ודולר נוסף באומרו: "לתת לצדקה בבלג'י". שתהי' לך הרבה הצלחה, וללכת מחיל אל חיל בכל ענינים של טוב ויהדות".

הנ"ל: תודה רבה. זה הי' כבוד עבורי לעבוד למען החזרת ספריית ליובאוויטש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ושבקרוב נתברך בגמירת הענין לגמרי, ובעתיד הקרוב. ברכה והצלחה. – ותנסה לעשות זאת לפני ראש השנה. בשורות טובות והצלחה רבה", ונתן לו עוד דולר באומרו: "נסיעה טובה".

לבניו של ר' שלמה שי' קונין (שנלוו אל הנ"ל) נתן דולר נוסף באומרו: "פֶּאָרן טאַטן".

(ר"ד מחלוקת הדולרים א' אלול תנש"א)

• לר' נתן שי' גורארי' – שליח בבופלו נתן דולר נוסף באומרו: "הצלחה רבה אין באַפּאַלאַ".

(ר"ד מחלוקת הדולרים כ"א שבט תשנ"ב)

כל הפעילות - תחת השליח האיזורי⁶

This is in reply to your abovementioned letter, in which you describe the hithero highly successful Chabad activities in your community and express deep concern that they be continued, etc,

No doubt you know that the said activities, as also in several other campuses in the region, are conducted as branches of the Chabad organization in Buffalo, under the administration of Rabbi Nosson Gurary. Therefore you have to take the matter up with him, and he will surely give it his utmost attention...

(ממכתב באנגלית לחברי הנהלת אוניברסיטת איטאקא, ניו יורק - ראש חודש תמוז תשמ"ו).

6) מתוך הספר "שליחות כהלכתה", באדיבות המערכת שיחיו.

אבי-זקנה של הכלה, הרה"ח ר' יעקב גאנזבורג ע"ה שו"ב, מהשלוחים במילאנו, אצל הרבי בחלוקת דולרים (יחד עם בנו הרב נח שי').
כ"א שבט ה'תשנ"ב.

זקנה של הכלה, הרה"ח ר' מנחם מענדל הלל גאנזבורג ע"ה, משלוחי הרבי במילאנו, אצל הרבי בחלוקת דולרים.
י"ג ניסן ה'תש"נ.

זקנה של הכלה, הרה"ח ר' עזריאל שאנאוויטש ע"ה אצל הרבי בחלוקת
דולרים. ח' תשרי ה'תנש"א.

אבי הכלה, הרה"ח בנימין שלמה גאנובורג שי', משלוחי הרבי
באובערוויליע, צרפת, אצל הרבי בחלוקת דולרים.
כ"ג ניסן ה'תנש"א.

על הרה"ח ר' עזריאל שאנאוויטש ע"ה - זקנה של הכלה תי'
מתוך כתבה בכפר חב"ד (גל' 1689) אודותיו

יחידות הראשונה אצל הרבי

.. ביחידות הראשונה של ר' עזריאל אצל הרבי ב"ז תמוז תש"י, זמן רב לפני שקיבל הרבי את הנשיאות, התעניין הרבי אודות אביו הרה"ח ר' חיים יצחק (שימש כמשפיע אנ"ש בעיר אודסה בהוראת אדמו"ר מוהריי"צ. נעקדה"ש, הי"ד), ומשמע שהגיע מהעיר פודוברקה הגיב: "דער טאטע איז אויך געוועזען פון פאדאבראנקא. א שאד!" (=אבי גם כן היה מפודוברקה. חבל!) ור' עזריאל הבין שהרבי מצטער על כך שאין ביכולתו לברר פרטים מפי ר' חיים בעצמו...

חזרת דא"ח בבתי הכנסת

בהזדמנות אחרת הורה לו הרבה בקשר לחזרת מאמרים על ידי בחורים בבתי כנסיות במנחה של שבת "בכלל צריכים לחזור מאמרים מובנים כגון תורה אור, ליקוטי תורה, סידור עם דא"ח, דרך מצותיך, תרס"ו".

"א האלבע נאמען איז אויך גוט"

כשנולד לו למזל טוב בנו בכורו, יבדל"ט, רצה להעניק לו שם אחר הרבי הקודם, יוסף יצחק, אך דא עקא, שלחותנו (שהי' עדיין בחיים) קראו יצחק חיים.. (אביו כאמור, הי' חיים יצחק, ואילו חותנו הי' לו בדיוק שם ההפוך).

כששאל את הרבי על כך ביחידות ענה לו הרבי: "א האלבע נאמען איז אויך גוט", כלומר, חצי שם גם כן טוב, ולכן הוא קרא יוסף, המשמש כיום כשליח באילינוי.

כך החל למכור ספרים

כשנכנס ר' עזריאל ביום הולדתו באחת השנים ליחידות, שאל אודות פרנסה והרבי התבטא: "איר זיינט דאך צווישן די 12 בחורים וואס דער שווער האט מסכים גיווען צו קומען איז ממילא ניטא וואס צו זארגן וועגן הוצאה" [=אתה הרי בין שנים עשר הבחורים שמו"ח הסכים שיגיעו לכאן, וממילא אין מה לחשוש אודות הוצאות], והורה לו ללמוד שחיטה, והוסיף "איך בין ניט שולל אנדערע זאכן" [=איני שולל עבודות אחרות]. ואכן הוא למד והתחיל לשחוט, אך כעבור זמן קצר החל לעסוק בליטוש יהלומים כשמשאו ומתנו באמונה.

בהמשך ייעץ לו הרבי לעסוק בענייני מאכלות כשרים או לחילופין בהפצת ספרי

קודש, ומשם החל לימים לעסוק בהפצת ספרים עד ימיו האחרונים, כידוע לכל מי שראה אותו. הוא מונה לכך במינוי רשמי בהמשך לר' שלום בער אלפרוביץ' ור' ישראל סוסובר ז"ל והיה מעלה דוחות למנהל קה"ת הרב חודוקוב. הוא אף הדפיס ספרים מסביב לחסידות כגון ויכוחא רבא, גנזי נסתרות, מענדל בייליס ועוד..

*

הרבי מסכים לתחינתם

בכתבה הנ"ל, הוזכר ע"ד הי"ב בחורים (מהשיבה בצרפת) שהרבי הריי"צ הסכים שיבואו להסתופף אצלו בניו יורק. בשנים האחרונות, יותר פרטים התגלו מתוך ארכיונו של א' מאותם התמימים, הרה"ח ר' דוד ראסקין (הבא להלן, ברובו מתוך תדפיס מהס' "עבדי דוד" שי"ל בעז"ה):

ביום ראשון פרשת במדבר תש"ח כתב ר' דוד מכתב לרבי הריי"צ בשמו ובשם כמה מחבריו:

לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

בהיות שכשתי שנים שאנחנו משתדלים בענין הנסיעה לארה"ב ואין סוף אל הדבר, ובהיות שאנחנו – האחים שלום בער ועזריאל שאנאוויטש, והאחים שלום בער ודוד ראסקין, שלום בער דרייזין, ברוך שלום שוויי, מנחם מענדל אראנאו, זאויל איידלקאפ, יצחק פעוונזנער, חיים ישראל שפערלין, חיים אברהם ניימארק – שהיינו אצל הקאנסול, על כן באנו בבקשה מכ"ק שישתדלו עבורנו ומבקשים ברכת כ"ק שנזכה להתראות בקרוב.

מאמציו החזקים של ר' דוד לנסוע לרבי הריי"צ התבטאו גם בדיבורים עם המשפיע בישיבה, הרה"ח ר' ניסן נעמאנאו ז"ל. ואכן, לבסוף זכה להיות בין הראשונים שיקבלו אישור לנסוע לרבי הריי"צ. בכ"ד אייר תש"ט כתב הרבי הריי"צ לר' ניסן (אג"ק שלו חלק י"ג עמ' תקב):

מסכים אני להכניס לרשימת הנוסעים אי"ה צלחה לתומכי תמימים ליובאוויטש דארה"ב את התלמידים שי' דלקמן. א) שלום מאראזאו. ב) שלום דובער פויזנער. ג) שלום דובער שאנאוויטש. ד) דוד ראסקין. ה) יהושע זעליג כצמאן. ו) משה לעווערטאו. ז) גדלי' קארף. ח) ברוך שלום שוויי. ט) יוסף רייצעס. י) עזריאל שאנאוויטש. יא) יצחק שלמה פויזנער. יב) דובער יוניק. יג) חיים ישראל שפערלין.

אמנם לפועל, רק חמשה מתוכם – הרבנים החסידים דובער יוניק, שלום מרוזוב, דוד ראסקין, יצחק-שלמה פעוונזנער, וגדליה קארף זכר כולם לברכה – זכו להגיע אל הרבי הריי"צ בראשית חודש שבט תש"י. השאר (כולל ר' עזריאל) רק הגיעו מאוחר יותר, אך כאמור – הרבי התייחס אליהם "ה'12 בחורים וואס דער שווער האט מסכים געווען.."

אבי-זקנה של הכלה, הרה"ח ר' שלום מענדל ע"ה קלמנסון,
משלוחי הרבי באובערוויליע, צרפת, אצל הרבי

מקבל לעקאח בי"ט תשרי ה'תשמ"ט

(כידוע, שבשנים המאוחרות, בגלל עומס הקהל, הרבי הקדים לחלק לעקח גם בימים שלפני
הושע"ר, וע"ד כפי שהי' באותם השנים גם לפני הלעקח דעיוה"כ, וכן בפ"נים בימים שלפני ר"ה)

בחלוקת דולרים, יום הבהיר י"א ניסן ה'תשמ"ט

מכתבי קודש בקשר להרה"ח ר' שלום מענדל קלמנסון ע"ה,

אבי-זקנה של הכלה

מובאים כאן (מתוך הספרים "פעילות חוצה גבולות" אודותיו) - מכתבי קודש מהרבי הרי"צ ומהרבי, לצד פענוח ורקע הדברים - הקשורים להשידוך והחתונה של הורי זקני של הכלה תי', הרה"ח ר' שלום מענדל ע"ה וזוג' - תבדלח"ט - מרת בת' תחי

על מכתב שאלתו של ר' שלום מענדל בהצעת השידוך, השיב אדמו"ר מוהריי"צ בי"ז סיון תש"ח:

במענה על מכתבו אודות הצעת השידוך, בודאי תלמידי ידידי הרי" עוזיאל שי' שו"ב חניך ביתו תחי' כראוי ובטח קיבלה חניוך הטוב בפנימיותה וההצעה נכונה היא והשי"ת יצליחכם בנור"ר.
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א, מזכיר (חתימת המזכיר)

*

כשהחליטו כל הצדדים לסגור את השידוך, זכו לברכת הרבי:

ב"ה, ט' אלול תש"ח.

ברוקלין.

אל התלמיד החשוב מר שלום מענדל שי'

שלום וברכה!

במענה על כתבו מיום ו' לחד"ז [לחודש זה] המודיע מקשוה"ת [מקשורי התנאים] שלו עם ב"ג [בת גילון] מרת בת' תחי' הנני מברכם בברכת מז"ט [מזל טוב] יתן השי"ת שיהי' בגדא טבא ותהי' החתונה בשעה טובה ומוצלחת

ויצליח בעבודת הזביחה ויסתדרו בסדר טוב בגשמיות וברוחניות.

המברכם [הוספה בכ"ק]: בגשמיות וברוחניות. יוסף יצחק.

תשורה משמחת נישואין של משה ורבקה שיחיו גורארי'

לקראת חתונתו ביום חמישי, ליל כ"ב כסלו תש"ט, קיבלו החתן והכלה מכתב ברכה מאדמו"ר מוהרי"צ:

ב"ה, ה"י כסלו תש"ט.

ברוקליין

אל התלמיד החשוב מר שלום מענדיל שי'

וב"ג הכבודה מרת בת' תחי'

שלום וברכה!

ליום חגיגת כלולתם, הנני בזה לברכם בברכת

מז"ט, מז"ט יתן הש"ת שתהי' החתונה

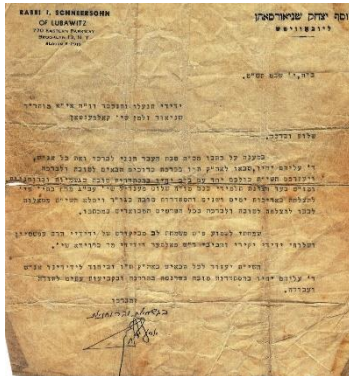
בשעה טובה ומוצלחת ויסתדרו בסדר חיים טובים ומאושרים בפרנסה

טובה בהרחבה בקביעות עתים לתורה והנהגה בדרכי החסידות והחסידים.

המברכם [הוספה בכ"ק]: בגשמיות וברוחניות. יוסף יצחק.

*

אביו של החתן, ה"ה הרה"ח ר' שניאור זלמן קלמנסון ע"ה, קיבל מכתב ברכה מאדמו"ר מוהרי"צ צ' סמוך להגעתו באותו עת בארץ הקודש:

ב"ה, ה"י שבט תש"ט.

ידידי הנעלה והנכבד וו"ח אי"א

מוהר"ר שניאור זלמן שי' קאלמענסאן

שלום וברכה.

במענה על כתבו מכ"ה טבת העבר הנני

לברכו ואת כל אנ"ש, ד' עליהם יחיו,

שבאו לאה"ק ת"ו בברכת ברוכים

הבאים לטובה ולברכה ויעזרכם

הש"ת כולכם יחד עם ב"ב [בני ביתכם] יחיו בהסתדרות טובה בגשמיות

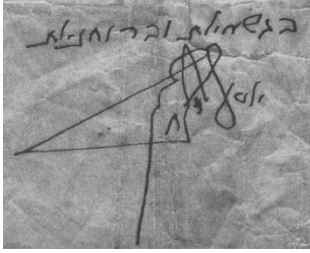
וברוחניות, ומז"ט [ומזל-טוב] בעד חתונת תלמידי בנם מו"ה שלום מענדיל

שי' עם ב"ג [בת גילון] מרת בת' תי' להצלחה באריכות ימים ושנים

והסתדרות טובה בגו"ר [בגשמיות וברוחניות] וימלא הש"ת משאלות לבבו

לטובה ולברכה בכל הפרטים המבוארים במכתבו...

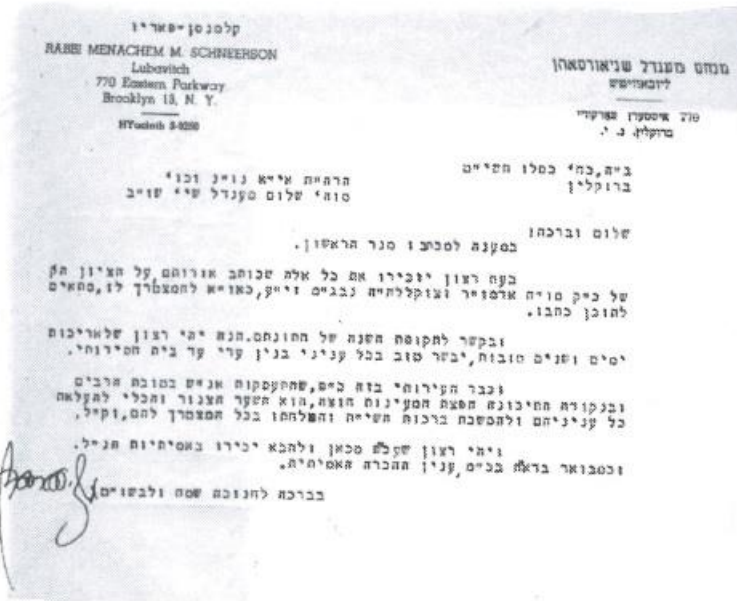
המברכו [הוספה בכ"ק]: בגשמיות וברוחניות. יוסף יצחק.

מעניין: תאריך המכתב הוא י' שבט תש"ט, בדיוק שנה קודם הסתלקות הרבי הרי"צ, ובחתימת יד קודשו האות י' של 'יצחק' מודגשת באופן בולט בכתב יד אשורית, כפי המסורת החסידית שהחל להדגיש אות זו כשנה לפני ההסתלקות בי' שבט תש"י. יתכן כי זהו המכתב הראשון שכתב הרבי בו האות י' מודגשת בצורה כל כך ברורה.

*

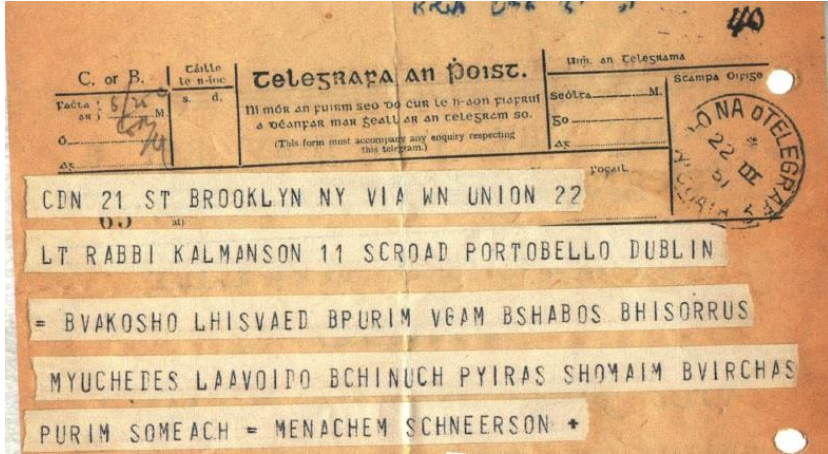
לתקופת יום נישואיהם העשירי, בכ"ח כסלו תשי"ט, שיגר הרבי לבני הזוג קלמנסון
דברי ברכה מיוחדים:

בקשר לתקופת השנה של חתונתם. הנה יהי רצון שלאריכות ימים ושנים טובות,
יבשר טוב בכל עניני בנין עדי עד בית חסידותי. וכבר העירותי בזה כ"פ [כמה
פעמים] שהתעסקו אנ"ש בטובת הרבים ובנקודה התיכונה הפצת המעינות חוצה,
הוא השער הצנור והכלי להעלאת כל עניניהם ולהמשכת ברכות השי"ת והצלחתו
בכל המצטרך להם.

*

בקשר לחג הפורים הבעל"ט – מובא בזה מברק שקיבל הסבא ביום הפורים:
מברק התעוררות לאנ"ש בדובלין שנשלח לר' שלום מענדל ביום הפורים, י"ד אדר"ש
תשי"א:

רבי קלמנסון .. דובלין

בבקשה להתוועד בפורים וגם בשבת בהתעוררות מיוחדת לעבודה בחינוך ביראת
שמים בברכה פורים שמח. מנחם שניאורסון

שער מענות קודש

בהיות שהחתונה חלה בשעטומ"צ באור לז' אדר, יום הולדת והילולא של משה רבינו (וכשמו של החתן שי') – מובאים כאן מענות קודש מתאריך זה, וכן אותם הקשורים לז' אדר, באדיבות מערכת "ליקוט מענות קודש"

א

[סביבות ז' אדר, ה'תש"מ]

מענה כללי-פרטי דימים אלו [בין השאר: (1) למערכת הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון שהכניסו את הקובץ דש"פ תרומה (קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון ש"פ תצוה תשי"מ (גליון קמז)); (2) להתי' יונה אבצן שהכניס את שיחת נר ה' דחנוכה לילדים בעיבוד אנגלי, ועלון "Wellsprings" שי"ל לפורים (מהעתקה, באדיבות ר' שמואל שי' אבצן):

נת' ות"ח.

ודבר בעתו –

בסמיכות לז' אדר בשנה השביעית, שבת לה'.

אזכיר עה"צ.

(ליקוט מענות קודש תש"מ מענה עו)

ב

[ז' אד"ש, ה'תשד"מ]

מענה להשליח ר' שמואל פרומר (תשורה הלפרין כ"ד סיון תשע"ח):

ימסרו לו בשמי שקודם נסיעתי להציון הקדוש,

הנני מוסר לו שליחות לחלק לצדקה בשליחותי בימי הפורים ח"י אלף שקלים לח"י אביונים באה"ק.

סכום זה יקבל אצל הרב אפרים וולף שיחי'.

(ליקוט מענות קודש תשד"מ מענה קלד)

ג

[ז' אדר, ה'תשמ"ו]

מענה להמזכיר ריב"ק שכתב: "לוי"צ בן דבורה – קרינסקי, שטערנא שרה בת לאה – קליין, התדברו מבי' הצדדים לקבוע זמן החתונה ליום ג' י"ז סיון הבעלי"ט כאן בקרון הייטס, ומבקשים הסכמת וברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א" (מצילום כתי"ק – תשורה קליין י"ז סיון תשס"ו):

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן שני קווים תחת התיבות "התדברו מבי' הצדדים", וכתב:

ויהא בשטומו"צ

(ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה סו)

ד

[ז' אדר"ש, ה'תשמ"ו]

מענה לר' שלום דובער לוין (קובץ "עבודת הקודש אצל הרבי" ע' מג, פב):
[1] במכתבו כתב: "נמצא מספיק חומר להו"ל לפחות כרך נוסף של אגרות-קודש אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע. האם להכין ספר כזה לדפוס".

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן קו תחת התיבות "להכין ספר כזה לדפוס".

[2] במכתבו כתב: "אחרי שסיימתי את עריכת שני הספרים: א) תולדות חב"ד ברוסיא הסוביטית. ב) תולדות חב"ד בארצות הברית, האם כדאי שאתחיל ללקט חומר לספר "תולדות חב"ד בארץ הקודש"? . . . האם כדאי שאסדר את כרטיסי "ספר החסידים" לפי השמות, שמהם יש להוציא חומר רב לספרי התולדות הנ"ל".

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן קו תחת התיבות "כדאי שאתחיל . . . כדאי שאסדר".

(ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה פט)

ה

[ז' אדייש, ה'תשמ"ו]

מענה לר' שמואל מנחם מענדל בוטמאן על דו"ח מסיום הרמב"ם העולמי (מהעתקה). המענה מתפרסם בזה לראשונה באדיבות מערכת הספר "שליחות כהלכתה" וזכות הרבים תלוי בהם):

[1] על כללות הדו"ח – כתב:

נתקבל ות"ח ת"ח

כן ימשיך לבשר טוב ובהוספה.

[2] על מה שכתב ע"ד חלוקת הדולרים שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א למסור עבור משתתפי הסיום – כתב:

כמה חולקו, בערך?

ובאיזה אופן?

אזכיר על הציון

(ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה ז')

ו

[ז' אדייש, ה'תשמ"ו]

מענה להתי' שאול משה אליטוב שביקש ברכה עבור אחת מאה"ק שיש לה גידול בבטן, ונכנסת ביום זה לבית הרפואה, וביום י"ג אדייש יש לה ניתוח (מהעתקה). המענה מתפרסם בזה לראשונה באדיבות הנמען ש"י וזכות הרבים תלוי בו)

אזכיר עה"צ

(ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה זא')

[ז' אדר, ה'תשמ"ז]

מענה לא' הרבנים שרצה להזמין את הרב יואל הכהן כהן לבית דין, על כך שלדבריו הולך נגד הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתועדות, אשר עליו להתעסק רק בכתובת "ספר הערכים – חב"ד" ולא בשום דבר אחר (ס' "מקדש מלך" ח"ב ע' 295, והעתקה):

בתמהון הכי גדול קראתי הנ"ל והמצו"ב והסיום "ושלום על ישראל" – שלאחרי שקו"ט דזמן רב וחקו"ד (לכאורה עכ"פ) העיקר חסר. ומכריחים אותי (וגם – להעלות על הכתב) ביטויים שאיני רגיל בהם כלל. ועכ"פ אקצר כפי האפשרי. ובהקדמה אף שפשוטה היא: אין המדובר "יושבי קרנות" כ"א בהפכו ממש: תביעה לב"ד ובנוגע לאיש מסוים, והאיש מחנך בדא"ח מאות אנשים (מהם – בתו"ת) במשך עשיריות בשנים וכו'.

ותוכן בקיצור דהתביעה: ציויתי להנ"ל בהתועדות ברבים: (1) שלא יתעסק בשום דבר אחר כו', (2) שענינו רק דבר אחד כו'. (3) והנ"ל ברבים עשה בהיפך ממש ובביהמ"ד ש... מתפלל וכו' – ולכן תוארו (ובמילא – דינו) כו"ב.

כיון שמעולם לא ציוויתיו (וגם לא בקשתיו כיו"ב) הנ"ל ברבים (וגם לא ביחיד).

מפורסם שבעידודי עוסק בכו"ב דברים ועשיריות בשנים (ובודאי – גם חברי הב"ד יודעים מזה), התביעה לב"ד וההאשמות דהנ"ל – פורסמו להרבה יותר מג' אנשים. והמענה שלהם עכ"ז (בצירוף תוכן המצו"ב) הוא כנ"ל!

ולהעיר – גם לאחרים לא ציוויתי כנ"ל (וגם לא בקשתי) – כי זהו היפך הטבע בו נבוא האדם (להתעסק רק בדבר אחד).

וע"פ המבואר בדא"ח – היפך מעלתו (לקו"ת אמור לז, ג ובכ"מ).

עוד ענין – תביעה עיקרית אשר הפונה להב"ד והמאשים וכו' – בעצמו לא שמע אף מילה אחת מכ"ז שכותב בשמי.

אלא ששמע אותיות פורחות, ואח"כ חיפש ברשימות וכו'.

ולכאורה שאלה הראשונה דהב"ד אצלו הייתה צ"ל: מה שמע וכו'. –
וה"ז עיקר גורם לכל הנ"ל.

ובאם התביעה אמיתית – למה העלים ענין עקרי כזה וכו'.

(ליקוט מענות קודש תשמ"ז מענה קב)

ח

[אור לז' אדר, ה'תנש"א]

מענה לר' שניאור זלמן גורארי – אבי זקנו של החתן שי' – על דו"ח (ס'
"בכל ביתי נאמן הוא" ע' 490):

נתקבל ותשואות חן והזמן גרמא להרבות כו'. אף שזהו החוש שלו אולי
אפשר אויסקראצען מרה שחורה – איני כותב על דבר זה שמספיק זיין
ברייטקייט עשירות בשנים היפך הציוו דנשיאינו טראכט גוט. אזכיר
על הציוו.

(ליקוט מענות קודש תנש"א מענה קצז)

ט

[ז' אדר, ה'תנש"א]

מענה להתלמידים השלוחים שניאור זלמן קסטל ומרדכי ניומאן משיבה
גדולה סידיני אוסטרליא בקשר ל"הצגת פורים" שערכו בבתי הספר
הממלכתיים (מהעתקת המזכיר. המענה מתפרסם בזה לראשונה באדיבות
הת' מנחם מענדל שי' קסלמן וזכות הרבים תלוי' בו):

ויהא בהצלחה רבה

אזכיר עה"צ.

וסימן (בקו ו) בחץ תיבת "רבה".

(ליקוט מענות קודש תנש"א מענה קצז)

י

[אור לז' אדר"ר, ה'תשנ"ב]

מענה לא' התמימים שחזר משהותו באה"ק וכתב דו"ח מכמה פעולות טובות שעשה, וכתב שע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א להוסיף בצדקה – חילק לכל הטף קופות צדקה כמתנה אישית ("תשובות ומענות" שי"ל עיי "פאקס א שיחה"):

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בקו ובחץ את התיבות "כדי להוסיף בצדקה, חילקתי לכל הטף קופות צדקה כמתנה אישית", וכתב:

נת' ות"ח ויוסיף בבשו"ט והזמ"ג אדר כפליים כו'.

אזכיר עה"צ.

(ליקוט מענות קודש תשנ"ב מענה תכו)

יא

[ז' אדר"ר, ה'תשנ"ב]

מענה לר' יוסף יצחק הכהן גוטניק בקשר לענין מסויים (מהעתקה):

כבר עניתי בעצמי ובפרסום ומספיק לע"ע.

אזכיר עה"צ.

(ליקוט מענות קודש תשנ"ב מענה תכז)

מענות בקשר לז' אדר

יב

[לאחר שי"פ תצוה, ט' אדר, ה'תשמ"ה]

מענה ל"ועד הנחות בלה"ק" על שאלתם בשיחת שי"פ תצוה :

"נתבאר בהשיחה בענין "כדאי הלידה שתכפר על המיתה" (מגילה יג, ב ופרש"י שם), דלכאורה הרי כתיב (קהלת ז, א) "ויום המות מיום הולדו" (כי בעת שנולד א"א לידע אם יהי צדיק או כוי ובפרט שכל הדרכים בחזקת סכנה, משא"כ ביום מותו הרי ראו כבר את עבודתו במשך כל ימי חייו), ונתבאר בזה, דבמשה שאני, כיון שכשנולד ראו כבר שנתמלא הבית כולו אורה. ומכיון שענין זה (דנתמלא הבית אורה) הי' דוקא בעת לידתו – לכן, יום לידתו דמשה הוא נעלה יותר (בענין זה) מיום הסתלקותו. ולכן כדאי הלידה שתכפר על מיתתו.

לא תפסנו: דכל הביאור שבהשיחה (הן הקושיא והן התירוץ) הוא בנוגע המעלה שביום ההסתלקות (המבואר באגה"ק סימן ז"ך ובכ"מ). שבכל הצדיקים – המעלה דיום ההסתלקות היא נעלית יותר מהמעלה דיום ההולדת (מכיון שבעת הלידה א"א לידע עדיין אם יהי צדיק), משא"כ במשה – המעלה דיום לידתו היא (בענין אחד) נעלית יותר.

אבל: הרי שמחתו של המן הרי היתה מצד החסרון שבמיתת משה (דמכיון שבחודש זה נסתלק משה מישראל לכן חשב שהוא חודש דהיפך הזכות לישראל), ופירוש "כדאי הלידה שתכפר על המיתה" הוא – דהגם שענין מיתת משה הו"ע בלתי רצוי (שלכן צריך לכפרה), מ"מ, המעלה שנתחדשה בעת לידתו היא גדולה כ"כ עד (אשר לא רק שלא נעשה בה חלישות ע"י מיתתו, אלא אדרבה, שהמעלה דלידתו היא עד כדי כך) שהיא מכפרת על הענין הבלתי רצוי שבמיתתו (ועד כדי כך שהכפרה היא באופן דאתהפכא).

וא"כ: הרי מה שצריך לכאורה ביאור בהגמרא הוא – היאך הלידה מכפרת על הענין הבלתי רצוי שבמיתתו (אף שבהשקפה ראשונה הוא להיפך, שהמיתה מבטלת את הלידה ולא שהלידה מבטלת את המיתה), ואילו בהשיחה דובר על ענין אחר לגמרי (איך שהמעלה דלידתו היא נעלית (בפרט אחד) מהמעלה דהסתלקותו), דלכאורה מה זה שייך לענין "שתכפר על

המיתה"?".

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק – "יחי המלך" גליון תתיט):
ערבוב ב' ענינים יחד אף שהם הפכים! אף שבשניהם נדבר, אבל בנפרד!
שמחתו של המן על החסרון המבהיל שביום המות – ומש"נ בקהלת
ובאגה"ק

באגה"ק על העילוי (גם דמרע"ה) [המבהיל שביום המות] דפועל ישועות.
וע"י הערבוב במילא לא תפסו הקלאץ קשיא.

עפמשנ"ת באגה"ק – דוקא היותו יום המות דמרע"ה הי' צריך לפעול נס
פורים

שמחתו של המן (הזקוקה לביטול ולאתהפכא) – הוא שעלה
בגורל יום מסויים והשקו"ט היא האם זה יום זכאי או הפכו –
בנוגע להיום

ובזה הבי' דגילוי האור עושה היום זכאי וכו', והענין דלהיפך בהיום
נתכפר ואין נשאר רושם בהיום ואדרבא – שלימות כפרה

(ליקוט מענות קודש תשמ"ה מענה קג)

יג

[תחלת אדר, ה'תשמ"ח]

מענה בקשר לכינוס "הקהל" – כינוס החורף של נשי ובנות חב"ד באה"ק
שהתקיים בז' אדר בנהרי" אה"ק, לע"נ הרבנית הצדקנית נייע ("כפר חב"ד"
גליון 324):

הנ"ל נתקבל ות"ח ת"ח ואזכיר על הציון להצלחה רבה, כולל ועיקר
פעולה נמשכת וכו'. ובנוגע לכנס – מתחיל במוצאי ז' אדר – יומא דמשה
רבנו ע"ה והשנה 3300 שנה מיציאת מצרים ולמתן תורה וכו'.

(ליקוט מענות קודש תשמ"ח מענה קלט)

יד

[ח' אדר, ה'תשמ"ח]

מענה לר' שניאור זלמן גורארי – אבי זקנו של החתן ש"י (ס' "בכל ביתי נאמן הוא" ע' 411, והעתקת המזכיר):

[1] על מה שכתב ע"ד מצב הרש"ג, כתב:

כפשוט הזכרתיו בז' אדר על הציון

[2] וכתב:

עבורו

הזכרתיו בז' אדר עה"צ בצירוף – גודל עזרתו להנפטרת יבדל לחטו"א בטוב הנרוני"ג

(ליקוט מענות קודש תשמ"ח מענה קמא)

טו

[יו"ד אדר, ה'תשמ"ח]

מענה בקשר לכינוס והתועדות "הקהל" שנערך בז' אדר בישיבת תו"ת "חובבי תורה" עבור הישיבות שבקראונהייטס (ס' יומן "שנת הקהל בבית חיינו" ע' 182):

נת' ות"ח, אזכיר עה"צ. שיעזור השי"ת שיהיה המשך טוב כו'.

(ליקוט מענות קודש תשמ"ח מענה קמב)

טז

[תחלת אד"ר, ה'תשנ"ב]

מענה להשליח ר' אלימלך שחר בקשר להתועדות ז' אדר בעירו רחובות אה"ק ("בית חיינו" גליון 127):

והזמן גרמא לבשורות טובות ובהפלגה.

(ליקוט מענות קודש תשנ"ב מענה תיח)

ג) ב"פתח דבר" לשיחה שאמר לתלמידים השלוחים לאוסטרלי בשנת תשל"ט, הואיל הרבי לכתוב בתאריך: ז' אדר.

בס"ד.
 בזה הננו מו"ל שיחה כ"ק אדמו"ר שליט"א להשלוחים
 שיחיו הנוסעים לאוסטרליא - יום א' פ' חרופה, כ"ח שבט
 שנה זו.
 בתור הוספה - מודפס בזה גם שיחה כ"ק אדמו"ר שליט"א
 להשלוחים שיחיו שנסעו לאוסטרליא אשתקד - יום ב', ו' אדר
 ראשון ה'תשל"ח.
 כ"ק אדמו"ר שליט"א חוסיף הערות ומ"מ הבאים בשולי
 הגליון.
 מערכת "אוצר החסידים"
 ה'תשל"ט.
 ברוקלין, נ.י.

ד) ב"פתח דבר" ל"ספר הליקוטים - דא"ח צמח צדק", כרך אות ה' (שי"ל בשנת תשמ"ב), הואיל הרבי לכתוב בתאריך: ז' אדר.

פתח דבר

עמי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א - מדפיסים אנו ליקוט ביאורי כמה וכמה עינים' הפובאים בחסידות ובתורה בכלל - מלוקט מספרי דא"ח דהציצ שנישמו צד עתה'.

בשם מסר הליקוטים - דא"ח צ"צ.

מפני כמה טעמים - נדפס הליקוט עמי הסדר והשירי. בחלק זה - מופיעים הערכים דאות ה"א³.

הביאורים רובם. סודרו ונערכו ע"י קבוצה מולטידי ישיבת תומכי המינים המרכזית.

בסוף כל ערך - נענתו המרא' מקומות לערך זה - שנלקטו מספרי דא"ח שנדפסו כבר'.

ידי אותן הסימטה במרא' מקומות אלו - ראה בע' v.

• • •

לתועלת המעינים נתקנו כמה טעויות הדפוס או המקותיק בהערות בשולי הגליון. עמי השוואת לכת"י (או לבתריק) של הדרוש. בסוף הספר נדפסה רשימת התיקונים.

מערכת "אוצר החסידים"

שנת ה'תלר"ש - 3 יאה 13 שיה
 שנת השמונים כ"ק אדמו"ר שליט"א
 ברקלין, נ.י.

1) בקונטרס הכולל שיחות שנאמרו בסיום השבעה, ועוד, אחרי פטירת הרבנית הצדקנית מרת חיי' מושקא נ"ע בשנת תשמ"ח, הואיל הרבי לכתוב בתאריך ה"פתח דבר": ז' אדר פורסם לאחרונה ב"עלי הגהה" לשיחת סיום השבעה)

וכן דה"צ"ר ד'ה"ט

↓

ב"ד

סחה דבר

בוה הננו מוציאים לאור קונטרס הכולל

(א) ר"ד כ"ק אדמ"ר שליט"א לאחר תפלת מנחה ביום ראשון של שבעה אחר הסתלקות הרבנית הצדקנית (מרת חיי' מושקא נ"ע ז"ע) - יום ד' מ' משפטים, כ"ב שבט.

(ב) חלק משיחות דש"ק מ' משפטים, מ' שקלים, מבה"ח אדר - 1) הלימוד (משבח מברכים אדר, מ' שקלים ומ' משפטים) בענין אהמכא חשובא לנהורא, מיגון לשמחה ומאכל ליו"ט, באופן שמלכתחילה אין צורך להיירדה והצער כו'; 2) הוראות בקשר עם הקמת מסדות ע"ש הרבנית הצדקנית.

(ג) שיחת יום ד' כ"ט שבט, אור לאדר"ה אדר - לאחר סיום השבעה.

מערכת "אוצר החסידים"

שנת הקהל, / שנת תשמ"ח (תהא שנת חירות משיח)

ברוקלין, נ.י.

באם אפשר להוסיף:

(א) בר"ד הנ"ל דכ"ב שבט - כנסמן בהמצ"ב.

(ב) בשיחה ש"פ משפטים:

1) לאחר פיסקא ראשונה בהערה 68: ועי' מועלים שהקב"ה וקיים מצות צדיק (ראה שמ"ר פ"ל, ס) - גילוי אלקות (וראיתם אותי, מצ"ח מן החריבים) בכל ארבע כנסות הארץ (ראה ישעי' יא, יב) - לא יכנה עוד מור"ח" (שם ל, כ, וראה אות'ת שלה ע' תקסג ואילך).

2) בענין ששני חצאין דמחצית השקל מורים על הקב"ה וישראל - להוסיף בהערה: א) ובפרטות - הרי מזה נשתלשל באדם התחונן, שכל א' מישראל (אמילו כשהוא בקדושה הבי נלית) הוא כמו "חצי דבר", וזקוק לעוד א', שעיו נעשה דבר שלם.

וגם זה מסייע לכירור נה"ב (ע"ד המבואר לקמן ס"ו בנוגע להקב"ה וישראל) - כפתגם אדמ"ר האמצעי (חיו"מ יום" כ"ף טבת, ובכ"מ) שבגישת שני יהודים ישנם שני נשמות אלקיות נגד נפש הבהמית אחת, ובפרט שטנישתם תביא תועלת וטובה ליהודי נוסף, כפתגם כ"ק מו"ח אדמ"ר (ראה שיחת ש"פ בשלה, יא שבט שנה זו ס"ג).

(ז) זיין אדר:

בקונטרס "מאמר כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", שי"ל באדר תש"נ, בסמיכות
ליארצייט הראשון של חדב"נ הרש"ג ע"ה, הואיל הרבי לכתוב בתאריך דה"פתח דבר":

זיין אדר, יום א' פ' ואתה תצוה

מערכת "אוצר החסידים"

תל א
שנת חיתושי"נ (היי תחא שנת נסים),
שי"ן יארן יום א' פ' ואתה תצוה
מאתיים שנה לחולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק,
ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

בס' יומן "שנת הקהל בבית חיינו" תשמ"ח:

יום רביעי, ו' אדר.

היום נתלו בחוצות השכונה מודעות ועליהן הנוסח שנמסר היום מאת כ"ק אדמו"ר שליט"א:
"היות שהיום ומחר זהו ז' אדר – יומא דמשה רבנו ע"ה (יום הולדת ויום ההילולא שלו),
והשנה היא שנה 3300 לציאת מצרים ומתן-תורה (ב' אלפים תמ"ח – ה' אלפים תשמ"ח),
יש לנצל יום זה מיט א טראסק און א שטורעם. לסדר התועדויות בכל מקום שאפשרי וכו".

לזכות

החתן הרב משה שי'

והכלה מ' רבקה תי'

גורארי'

לרגל נישואיהם בשטומו"צ

ו' אדר ה'תשפ"א

ולזכות הוריהם

הרב אברהם יהושע העשיל וזוגתו מרת חנה שיחיו

גורארי'

הרב בנימין שלמה וזוגתו מרת נחמה דינה שיחיו גאנזבורג

זקניהם

הרב נתן וזוגתו מרת לאה שיחיו גורארי'

הרב צבי זאב וזוגתו מרת רחל דבורה שיחיו זקלס

מרת ביילא רישא תחי' גאנזבורג

מרת שפרה ניחה תחי' שאנאוויטש

מרת בת' תחי' קלמנסון